

MINISTERI DE CULTURA

8930 REIAL DECRET LEGISLATIU 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, en què es regularitzen, s'aclareixen i s'harmonitzen les disposicions legals vigents sobre la matèria. («BOE» 97, de 22-4-1996.)

La disposició final segona de la Llei 27/1995, d'11 d'octubre, d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 93/98/CEE, del Consell, de 29 d'octubre, relativa a l'harmonització del termini de protecció del dret d'autor i de determinats drets afins, va autoritzar el Govern perquè, abans del 30 de juny de 1996, aprovés un text que refongués les disposicions legals vigents en matèria de propietat intel·lectual, i es regularitzessin, s'aclarissin i s'harmonitzessin els textos que haguessin de ser refosos. L'abast temporal d'aquesta habilitació legislativa és el relatiu a les disposicions legals vigents el 30 de juny de 1996.

En conseqüència, s'ha elaborat un text refós que s'incorpora com a annex a aquest Reial decret legislatiu i que té per objecte complir el manament legal.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Cultura, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 d'abril de 1996,

DISPOSO:

Article únic. *Objecte de la norma.*

S'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, en què es regularitzen, s'aclareixen i s'harmonitzen les disposicions legals vigents sobre la matèria, que figura com a annex a aquest Reial decret legislatiu.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les lleis següents:

1. Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual.
2. Llei 20/1992, de 7 de juliol, de modificació de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual.
3. Llei 16/1993, de 23 de desembre, d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 91/250/CEE, de 14 de maig, sobre la protecció jurídica de programes d'ordinador.
4. Llei 43/1994, de 30 de desembre, d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 92/100/CEE, de 19 de novembre, sobre drets de lloguer i préstec i altres drets afins als drets d'autor en l'àmbit de la propietat intel·lectual.
5. Llei 27/1995, d'11 d'octubre, d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 93/98/CEE, del Consell, de 29 d'octubre, relativa a l'harmonització del termini de protecció del dret d'autor i de determinats drets afins.
6. Llei 28/1995, d'11 d'octubre, d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 93/83/CEE, del Consell, de 27 de setembre, sobre coordinació de determinades disposicions relatives als drets d'autor i drets afins als drets d'autor en l'àmbit de la radiodifusió via satèl·lit i de la distribució per cable.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret legislatiu entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 d'abril de 1996.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Cultura,
CARMEN ALBORCH BATALLER

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE PROPIETAT INTEL·LECTUAL

LLIBRE I

Dels drets d'autor

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Fet generador.*

La propietat intel·lectual d'una obra literària, artística o científica correspon a l'autor pel sol fet de la seva creació.

Article 2. *Contingut.*

La propietat intel·lectual està integrada per drets de caràcter personal i patrimonial que atribueixen a l'autor la plena disposició i el dret exclusiu a l'explotació de l'obra, sense altres limitacions que les que estableix la Llei.

Article 3. *Característiques.*

Els drets d'autor són independents, compatibles i acumulables amb:

1r La propietat i altres drets que tinguin per objecte la cosa material a la qual està incorporada la creació intel·lectual.

2n Els drets de propietat industrial que hi pugui haver sobre l'obra.

3r Els altres drets de propietat intel·lectual reconeguts en el llibre II d'aquesta Llei.

Article 4. *Divulgació i publicació.*

A l'efecte del que disposa aquesta Llei, s'entén per divulgació d'una obra tota expressió de la mateixa obra que, amb el consentiment de l'autor, la fa accessible per primera vegada al públic en qualsevol forma; i per publicació, la divulgació que es realitza mitjançant la posada a disposició del públic d'un nombre d'exemplars de l'obra que satisfà raonablement les seves necessitats estimades d'acord amb la naturalesa i finalitat d'aquesta.

TÍTOL II

Subjecte, objecte i contingut

CAPÍTOL I

Subjectes

Article 5. *Autors i altres beneficiaris.*

1. Es considera autor la persona natural que crea una obra literària, artística o científica.

2. No obstant això, de la protecció que aquesta Llei concedeix a l'autor, se'n poden beneficiar persones jurídiques en els casos que preveu expressament aquesta Llei.

Article 6. *Presumpció d'autoria, obres anònimes o pseudònimes.*

1. Es considera autor, llevat que hi hagi una prova en contra, qui apareix com a tal en l'obra, mitjançant el seu nom, signatura o signe que l'identifiqui.

2. Si l'obra es divulga en forma anònima o sota un pseudònim o signe, l'exercici dels drets de propietat intel·lectual correspon a la persona natural o jurídica que la treu a la llum amb el consentiment de l'autor, mentre aquest no reveli la seva identitat.

Article 7. *Obra en col·laboració.*

1. Els drets sobre una obra que és resultat unitari de la col·laboració de diversos autors corresponen a tots ells.

2. Per divulgar i modificar l'obra es requereix el consentiment de tots els coautors. Si no hi ha acord, el jutge n'ha d'emetre resolució.

Una vegada divulgada l'obra, cap coautor no pot rebutjar injustificadament el seu consentiment per a la seva explotació en la forma en què es va divulgar.

3. A reserva del pacte entre els coautors de l'obra en col·laboració, aquests poden explotar separadament les seves aportacions, llevat que causin perjudici a l'explotació comuna.

4. Els drets de propietat intel·lectual sobre una obra en col·laboració corresponen a tots els autors en la proporció que ells determinin. En tot el que no preveu aquesta Llei, s'apliquen a aquestes obres les regles que estableix el Codi civil per a la comunitat de béns.

Article 8. *Obra col·lectiva.*

Es considera obra col·lectiva la creada per la iniciativa i sota la coordinació d'una persona natural o jurídica que l'edita i divulga sota el seu nom i està constituïda per la reunió d'aportacions de diferents autors la contribució personal dels quals es fon en una creació única i autònoma per a la qual ha estat concebuda, sense que sigui possible atribuir separadament a qualsevol d'ells un dret sobre el conjunt de l'obra realitzada.

Llevat que hi hagi un pacte en contra, els drets sobre l'obra col·lectiva corresponen a la persona que l'edita i divulga sota el seu nom.

Article 9. *Obra composta i independent.*

1. Es considera obra composta l'obra nova que incorpora una obra preexistent sense la col·laboració de l'autor d'aquesta última, sense perjudici dels drets que li corresponen i de la seva autorització necessària.

2. L'obra que constitueix creació autònoma es considera independent, encara que es publiqui conjuntament amb altres.

CAPÍTOL II

Objecte

Article 10. *Obres i títols originals.*

1. Són objecte de propietat intel·lectual totes les creacions originals literàries, artístiques o científiques expressades per qualsevol mitjà o suport, tangible o intangible, actualment conegut o que s'inventi en el futur, incloent-hi entre altres:

a) Els llibres, fullets, impresos, epistolaris, escrits, discursos i al·locucions, conferències, informes forenses, explicacions de càtedra i qualssevol altres obres de la mateixa naturalesa.

b) Les composicions musicals, amb lletra o sense.

c) Les obres dramàtiques i dramaticomusicals, les coreografies, les pantomimes i, en general, les obres teatrals.

d) Les obres cinematogràfiques i qualssevol altres obres audiovisuals.

e) Les escultures i les obres de pintura, dibuix, gravat, litografia i les historietes gràfiques, tebeos o còmics, així com els seus assajos o esbossos i les altres obres plàstiques, siguin aplicades o no.

f) Els projectes, plànols, maquetes i dissenys d'obres arquitectòniques i d'enginyeria.

g) Els gràfics, mapes i dissenys relatius a la topografia, la geografia i, en general, a la ciència.

h) Les obres fotogràfiques i les expressades per un procediment anàleg a la fotografia.

i) Els programes d'ordinador.

2. El títol d'una obra, si és original, queda protegit com a part de l'obra.

Article 11. *Obres derivades.*

Sense perjudici dels drets d'autor sobre l'obra original, també són objecte de propietat intel·lectual:

1r Les traduccions i adaptacions.

2n Les revisions, actualitzacions i anotacions.

3r Els compendis, resums i extractes.

4t Els arranjaments musicals.

5è Qualsevol transformacions d'una obra literària, artística o científica.

Article 12. *Col·leccions.*

També són objecte de propietat intel·lectual, en els termes d'aquesta Llei, les col·leccions d'obres alienes, com les antologies, i les d'altres elements o dades que per la selecció o disposició de les matèries constitueixin creacions intel·lectuals, sense perjudici, si s'escau, dels drets dels autors de les obres originals.

Article 13. *Exclusions.*

No són objecte de propietat intel·lectual les disposicions legals o reglamentàries i els seus projectes corresponents, les resolucions dels òrgans jurisdiccionals i els actes, acords, deliberacions i dictàmens dels organismes públics, així com les traduccions oficials de tots els textos anteriors.

CAPÍTOL III

Contingut

SECCIÓ 1a DRET MORAL

Article 14. *Contingut i característiques del dret moral.*

Corresponen a l'autor els següents drets irrenunciables i inalienables:

1r Decidir si la seva obra ha de ser divulgada i en quina forma.

2n Determinar si la divulgació s'ha de fer amb el seu nom, sota pseudònim o signe, o anònimament.

3r Exigir el reconeixement de la condició d'autor de l'obra.

4t Exigir el respecte a la integritat de l'obra i impedir qualsevol deformació, modificació, alteració o atemptat contra aquesta que suposi un perjudici als seus interessos legítims o menyscabament a la seva reputació.

5è Modificar l'obra respectant els drets adquirits per tercers i les exigències de protecció de béns d'interès cultural.

6è Retirar l'obra del comerç, per canvi de les seves conviccions intel·lectuals o morals, prèvia indemnització als titulars de drets d'explotació pels danys i perjudicis.

Si, posteriorment, l'autor decideix reprendre l'explotació de la seva obra, ha d'oferir preferentment els drets

corresponents al seu titular anterior i en condicions raonablement similars a les originàries.

7è Accedir a l'exemplar únic o rar de l'obra, quan estigui en poder d'un altre, a fi d'exercir el dret de divulgació o qualsevol altre que li correspongui.

Aquest dret no permet exigir el desplaçament de l'obra i l'accés a aquesta s'ha de portar a terme en el lloc i la forma que ocasionin menys incomoditats al posseïdor, el qual ha de ser indemnitzat, si s'escau, pels danys i perjudicis que se li irroguin.

Article 15. *Supòsits de legitimació per causa de mort.*

1. En morir l'autor, l'exercici dels drets esmentats en els apartats 3r i 4t de l'article anterior correspon, sense límit de temps, a la persona natural o jurídica a la qual l'autor l'hi hagi confiat expressament per disposició d'última voluntat. Si de cas hi manca, l'exercici d'aquests drets correspon als hereus.

2. Les mateixes persones assenyalades al número anterior i en el mateix ordre que s'hi indica poden exercir el dret que preveu l'apartat 1r de l'article 14, en relació amb l'obra no divulgada en vida de l'autor i durant un termini de setanta anys des de la seva mort o declaració de mort, sense perjudici del que estableix l'article 40.

Article 16. *Substitució en la legitimació per causa de mort.*

Sempre que no existeixin les persones esmentades a l'article anterior, o se n'ignori el parador, l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i les institucions públiques de caràcter cultural estan legitimats per exercir els drets que aquest preveu.

SECCIÓ 2a DRETS D'EXPLOTACIÓ

Article 17. *Dret exclusiu d'explotació i les seves modalitats.*

Correspon a l'autor l'exercici exclusiu dels drets d'explotació de la seva obra en qualsevol forma i, en especial, els drets de reproducció, distribució, comunicació pública i transformació, que no es poden realitzar sense la seva autorització, llevat dels casos que preveu aquesta Llei.

Article 18. *Reproducció.*

S'entén per reproducció la fixació de l'obra en un mitjà que en permeti la comunicació i l'obtenció de còpies de tota l'obra o d'una part.

Article 19. *Distribució.*

1. S'entén per distribució la posada a disposició del públic de l'original o còpies de l'obra mitjançant la venda, lloguer, préstec o de qualsevol altra forma.

2. Quan la distribució s'efectuï mitjançant la venda, en l'àmbit de la Unió Europea, aquest dret s'extingeix amb la primera i, únicament, respecte a les vendes successives que realitzi en aquest àmbit el titular o que es realitzin amb el seu consentiment.

3. S'entén per lloguer la posada a disposició dels originals i còpies d'una obra per al seu ús per un temps limitat i amb un benefici econòmic o comercial directe o indirecte.

Queden excloses del concepte de lloguer la posada a disposició amb fins d'exposició, de comunicació pública a partir de fonogrames o de gravacions audiovisuals, fins i tot de fragments d'uns i altres, i la que es realitzi per a consulta «in situ».

4. S'entén per préstec la posada a disposició dels originals i còpies d'una obra per al seu ús per un temps limitat sense benefici econòmic o comercial directe ni

indirecte, sempre que el préstec es porti a terme a través d'establiments accessibles al públic.

S'entén que no hi ha benefici econòmic o comercial directe ni indirecte si el préstec efectuat per un establiment accessible al públic dóna lloc al pagament d'una quantitat que no excedeix el que és necessari per cobrir les despeses de funcionament.

Queden excloses del concepte de préstec les operacions esmentades en el paràgraf segon de l'anterior apartat 3 i les que s'efectuïn entre establiments accessibles al públic.

5. El que disposa aquest article quant al lloguer i el préstec no s'aplica als edificis ni a les obres d'arts aplicades.

Article 20. *Comunicació pública.*

1. S'entén per comunicació pública qualsevol acte pel qual una pluralitat de persones poden tenir accés a l'obra sense la distribució prèvia d'exemplars a cadascuna d'aquestes.

No es considera pública la comunicació si es fa dins d'un àmbit estrictament domèstic que no està integrat o connectat a una xarxa de difusió de qualsevol tipus.

2. Especialment, són actes de comunicació pública:

a) Les representacions escèniques, recitacions, dissertacions i execucions públiques de les obres dramàtiques, dramaticomusicals, literàries i musicals mitjançant qualsevol mitjà o procediment.

b) La projecció o exhibició pública de les obres cinematogràfiques i de les altres audiovisuals.

c) L'emissió de qualssevol obres per radiodifusió o per qualsevol altre mitjà que serveixi per a la difusió sense fil de signes, sons o imatges. El concepte d'emissió comprèn la producció de senyals portadors de programes cap a un satèl·lit, quan la recepció pel públic només sigui possible a través d'una entitat diferent de la d'origen.

d) La radiodifusió o comunicació al públic via satèl·lit de qualsevol obra, és a dir, l'acte d'introduir, sota el control i la responsabilitat de l'entitat radiodifusora, els senyals portadors de programes, destinats a la recepció pel públic en una cadena ininterrompuda de comunicació que es dirigeixi al satèl·lit i des d'aquest a la Terra. Els processos tècnics normals relatius als senyals portadors de programes no es consideren interrupcions de la cadena de comunicació.

Si els senyals portadors de programes s'emeten de manera codificada, hi ha comunicació al públic via satèl·lit sempre que es posin a disposició del públic per l'entitat radiodifusora, o amb el seu consentiment, mitjans de descodificació.

Als efectes del que disposen els dos paràgrafs anteriors, s'entén per satèl·lit qualsevol que operi en bandes de freqüència reservades per la legislació de telecomunicacions a la difusió de senyals per a la recepció pel públic o per a la comunicació individual no pública, sempre que, en aquest últim cas, les circumstàncies en què es porti a terme la recepció individual dels senyals siguin comparables a les que s'apliquen en el primer cas.

e) La transmissió de qualsevol obra al públic per fil, cable, fibra òptica o un altre procediment anàleg, mitjançant abonament o no.

f) La retransmissió, per qualsevol dels mitjans esmentats en els apartats anteriors i per una entitat diferent de la d'origen, de l'obra radiodifosa.

S'entén per retransmissió per cable la retransmissió simultània, inalterada i íntegra, per mitjà de cable o microones d'emissions o transmissions inicials, incloses les realitzades per satèl·lit, de programes radiodifosos o televisats destinats a ser rebuts pel públic.

g) L'emissió o transmissió, en un lloc accessible al públic, mitjançant qualsevol instrument idoni, de l'obra radiodifosa.

h) L'exposició pública d'obres d'art o les seves reproduccions.

i) L'accés públic a bases de dades d'ordinador per mitjà de telecomunicació, quan aquestes incorporin o constitueixin obres protegides.

3. La comunicació al públic via satèl·lit en el territori de la Unió Europea es regeix per les disposicions següents:

a) La comunicació al públic via satèl·lit s'ha de produir únicament en l'Estat membre de la Unió Europea en què, sota el control i responsabilitat de l'entitat radiodifusora, els senyals portadors de programes s'introdueixin en la cadena ininterrompuda de comunicació a què es refereix el paràgraf d) de l'apartat 2 d'aquest article.

b) Quan la comunicació al públic via satèl·lit es produeixi en el territori d'un Estat que no pertany a la Unió Europea on no hi ha el nivell de protecció que per a aquest sistema de comunicació al públic estableix aquest apartat 3, s'ha de tenir en compte el següent:

1r Si el senyal portador del programa s'envia al satèl·lit des d'una estació de senyal ascendent situada en un Estat membre, es considera que la comunicació al públic via satèl·lit s'ha produït en l'Estat membre esmentat. En aquest cas, els drets que s'estableixen relatius a la radiodifusió via satèl·lit es poden exercir davant de la persona que operi a l'estació que emet el senyal ascendent.

2n Si no s'utilitza una estació de senyal ascendent situada en un Estat membre però una entitat de radiodifusió establerta en un Estat membre ha encarregat l'emissió via satèl·lit, es considera que aquest acte s'ha produït en l'Estat membre en el qual l'entitat de radiodifusió hi té l'establiment principal. En aquest cas, els drets que s'estableixen relatius a la radiodifusió via satèl·lit es poden exercir davant l'entitat de radiodifusió.

c) La comunicació al públic via satèl·lit autoritzada per un coproductor exigeix l'autorització prèvia dels altres coproductors als quals pot perjudicar per raons d'exclusivitat lingüística o anàlogues en cas que l'obra consisteixi merament en imatges.

4. La retransmissió per cable definida al paràgraf segon de l'apartat 2.f) d'aquest article, dins el territori de la Unió Europea, es regeix per les disposicions següents:

a) La retransmissió en el territori espanyol d'emissions, radiodifusions via satèl·lit o transmissions inicials de programes procedents d'altres estats membres de la Unió Europea s'ha de fer, en relació amb els drets d'autor, d'acord amb el que disposa aquesta Llei i d'acord amb el que estableixin els acords contractuals, individuals o col·lectius, signats entre els titulars de drets i les empreses de retransmissió per cable.

b) El dret que assisteix els titulars de drets d'autor d'autoritzar la retransmissió per cable s'ha d'exercir, exclusivament, a través d'una entitat de gestió de drets de propietat intel·lectual.

c) En el cas de titulars que no hagin encomanat la gestió dels seus drets a una entitat de gestió de drets de propietat intel·lectual, aquests s'han de fer efectius a través de l'entitat que gestioni drets de la mateixa categoria.

Quan hi hagi més d'una entitat de gestió dels drets d'aquesta categoria, els titulars poden encomanar-ne la gestió a qualsevol de les entitats.

Els titulars a què es refereix aquest paràgraf c) gaudeixen dels drets i estan subjectes a les obligacions derivades de l'acord subscrit entre l'empresa de retransmissió per cable i l'entitat en la qual es considera que han delegat la gestió dels seus drets, en igualtat de condicions

amb els titulars de drets que n'hagin encomanat la gestió a aquesta entitat. Així mateix, poden reclamar a l'entitat de gestió a què es refereixen els paràgrafs anteriors d'aquest paràgraf c) els seus drets dins els tres anys comptats a partir de la data en què es va retransmetre per cable l'obra protegida.

d) Quan el titular de drets autoritzi l'emissió, radiodifusió via satèl·lit o transmissió inicial en el territori espanyol d'una obra protegida, es considera que consent a no exercir, a títol individual, els seus drets per a la retransmissió, si s'escau, per cable d'aquesta, sinó a exercir-los d'acord amb el que disposa aquest apartat 4.

e) El que disposen els paràgrafs b), c) i d) d'aquest apartat 4 no s'aplica als drets exercits per les entitats de radiodifusió respecte a les seves pròpies emissions, radiodifusions via satèl·lit o transmissions, amb independència que aquests drets siguin seus o els hagin estat transferits per altres titulars de drets d'autor.

f) Quan, per falta d'acord entre les parts, no s'arribi a subscriure un contracte per a l'autorització de la retransmissió per cable, les parts poden accedir, per la via de la mediació, a la Comissió Mediatora i Arbitral de la Propietat Intel·lectual.

Es aplicable a la mediació que preveu el paràgraf anterior el que disposen l'article 153 d'aquesta Llei i el Reial decret de desplegament de la disposició esmentada.

g) Quan alguna de les parts, en abús de la seva posició negociadora, impedeixi la iniciació o prossecció de bona fe de les negociacions per a l'autorització de la retransmissió per cable, o obstaculitzi, sense una justificació vàlida, les negociacions o la mediació a què es refereix el paràgraf anterior, s'ha d'aplicar el que disposa el títol I, capítol I, de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

Article 21. Transformació.

1. La transformació de l'obra comprèn la seva traducció, adaptació i qualsevol altra modificació en la seva forma de la qual derivi una obra diferent.

2. Els drets de propietat intel·lectual de l'obra resultant de la transformació corresponen a l'autor d'aquesta última, sense perjudici dels drets de l'autor de l'obra preexistent.

Article 22. Col·leccions escollides o obres completes.

La cessió dels drets d'explotació sobre les seves obres no impedeix a l'autor publicar-les reunides en una col·lecció escollida o completa.

Article 23. Independència de drets.

Els drets d'explotació que regula aquesta secció són independents entre si.

SECCIÓ 3a ALTRES DRETS

Article 24. Dret de participació.

1. Els autors d'obres d'arts plàstiques tenen dret a percebre del venedor una participació en el preu de qualsevol revenda que se'n realitzi en pública subhasta, en un establiment mercantil o amb la intervenció d'un comerciant o agent mercantil.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les obres d'arts aplicades.

2. La participació dels autors és del 3 per 100 del preu de la revenda, i neix el dret a percebre-la si el preu és igual o superior a 300.000 pessetes per obra venuda o conjunt que pugui tenir caràcter unitari.

3. El dret que estableix l'apartat 1 d'aquest article és irrenunciable, es transmet únicament per successió per

causa de mort i s'extingeix una vegada transcorreguts setanta anys a comptar de l'1 de gener de l'any següent a aquell en què es va produir la mort o la declaració de mort de l'autor.

4. Els subhastadors, titulars d'establiments mercantils o agents mercantils que hagin intervingut en la revenda l'han de notificar a l'entitat de gestió corresponent o, si s'escau, a l'autor o als seus drethavents, en el termini de dos mesos, i han de facilitar la documentació necessària per a la pràctica de la liquidació corresponent. Així mateix, quan actuïn per compte o encàrrec del venedor, han de respondre solidàriament amb aquest del pagament del dret, i a aquest efecte han de retenir del preu la participació que sigui procedent. En tot cas, es consideren dipositaris de l'import d'aquesta participació.

5. L'acció per fer efectiu el dret davant els subhastadors, titulars d'establiments mercantils, comerciants i agents, prescriu al cap de tres anys de la notificació de la revenda. Transcorregut aquest termini sense que l'import de la participació de l'autor hagi estat objecte de reclamació, s'ha de procedir a ingressar-lo al Fons d'Ajuda a les Belles Arts, que s'estableixi i es reguli per reglament.

Article 25. *Dret de remuneració per una còpia privada.*

1. La reproducció realitzada exclusivament per a ús privat, de conformitat amb el que autoritza l'apartat 2 de l'article 31 d'aquesta Llei, mitjançant aparells o instruments tècnics no tipogràfics, d'obres divulgades en forma de llibres o publicacions que a aquest efecte s'hi assimilïn per reglament, així com de fonogrames, videogrames o d'altres suports sonors, visuals o audiovisuals, origina una remuneració equitativa i única per cadascuna de les tres modalitats de reproducció esmentades, a favor de les persones que consten al paràgraf b) de l'apartat 4 d'aquest article, dirigida a compensar els drets de propietat intel·lectual que es deixen de percebre a causa de la reproducció. Aquest dret és irrenunciable per als autors i els artistes, intèrprets o executants.

2. Aquesta remuneració es determina per a cada modalitat en funció dels equips, aparells i materials idonis per fer la reproducció, fabricats en el territori espanyol o adquirits fora d'aquest territori per a la seva distribució comercial o utilització dins d'aquest territori.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als programes d'ordinador.

4. En relació amb l'obligació legal a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, són:

a) Deutors: els fabricants a Espanya, així com els adquirents fora del territori espanyol, per a la seva distribució comercial o utilització dins d'aquest, d'equips, aparells i materials que permeten alguna de les modalitats de reproducció que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Els distribuïdors, majoristes i detallistes, successius adquirents dels equips, aparells i materials, han de respondre del pagament de la remuneració solidàriament amb els deutors que se'ls hagi subministrat, llevat que acreditin que els han satisfet efectivament la remuneració i sense perjudici del que disposen els apartats 13, 14 i 19 d'aquest article.

b) Creditors: els autors de les obres explotades públicament en alguna de les formes esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, juntament en els seus respectius casos i modalitats de reproducció, amb els editors, els productors de fonogrames i videogrames i els artistes intèrprets o executants les actuacions dels quals hagin estat fixades en els drets fonogrames i videogrames.

5. L'import de la remuneració que ha de satisfer cada deutor és el resultat de l'aplicació de les quantitats següents:

a) Equips o aparells de reproducció de llibres:

1r 7.500 pessetes per equip o aparell amb capacitat de còpia de fins a nou còpies per minut.

2n 22.500 pessetes per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 10 fins a 29 còpies per minut.

3r 30.000 pessetes per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 30 fins a 49 còpies per minut.

4t 37.000 pessetes per equip o aparell amb capacitat de còpia des de 50 còpies per minut d'ara endavant.

b) Equips o aparells de reproducció de fonogrames: 100 pessetes per unitat de gravació.

c) Equips o aparells de reproducció de videogrames: 1.100 pessetes per unitat de gravació.

d) Materials de reproducció sonora: 30 pessetes per hora de gravació o 0,50 pessetes per minut de gravació.

e) Materials de reproducció visual o audiovisual: 50 pessetes per hora de gravació o 0,833 pessetes per minut de gravació.

6. Queden exceptuats del pagament de la remuneració:

a) Els productors de fonogrames o de videogrames i les entitats de radiodifusió, pels equips, aparells o materials destinats a l'ús de la seva activitat sempre que disposin de la preceptiva autorització per portar a terme la corresponent reproducció d'obres, prestacions artístiques, fonogrames o videogrames, segons sigui procedent, en l'exercici d'aquesta activitat, que han d'acreditar als deutors i, si s'escau, als responsables solidaris, mitjançant una certificació de l'entitat o entitats de gestió corresponents, en el supòsit d'adquirir els equips, aparells o materials dins del territori espanyol.

b) Les persones naturals que adquireixin fora del territori espanyol aquests equips, aparells i materials en règim de viatgers i en una quantitat tal que permeti presumir raonablement que els destinaran a l'ús privat en aquest territori.

7. El dret de remuneració a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual.

8. Quan hi hagi diverses entitats de gestió en l'administració d'una mateixa modalitat de remuneració, aquestes poden actuar contra els deutors en tot el relatiu a la percepció del dret en judici i fora de judici, conjuntament i sota una sola representació, i és aplicable a les relacions entre aquestes entitats i les normes que regeixen la comunitat de béns. Així mateix, en aquest cas, les entitats de gestió es poden associar i poden constituir, de conformitat amb la legalitat vigent, una persona jurídica amb aquesta finalitat.

9. Les entitats de gestió dels creditors han de comunicar al Ministeri de Cultura el nom o la denominació i el domicili de la representació única o de l'associació que, si s'escau, hagin constituït. En aquest últim cas, han de presentar a més la documentació acreditativa de la constitució de l'associació, amb una relació individualitzada de les entitats membres, en la qual s'indiqui el nom i el domicili d'aquestes.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable a qualsevol canvi en la persona de la representació única o de l'associació constituïda, en els domicilis i en el nombre i la qualitat de les entitats de gestió, representades o associades, així com en el supòsit de modificació dels estatuts de l'associació.

10. El Ministeri de Cultura exerceix el control de l'entitat o entitats de gestió o, si s'escau, de la representació o associació gestora de la percepció del dret, en els termes que preveu l'article 154 de la Llei, i ha de publicar, si s'escau, en el «Butlletí Oficial de l'Estat» una relació de les entitats representants o associacions gestores amb indicació dels domicilis, de la respectiva modalitat de la remuneració en la qual actuen i de les entitats de gestió representades o associades. Aquesta publicació s'ha de fer

sempre que es produeixi una modificació en les dades assenyalades.

A l'efecte del que preveu l'article 154 de la Llei, l'entitat o entitats de gestió o, si s'escau, la representació o associació gestora que hagin constituït estan obligades a presentar al Ministeri de Cultura, els dies 30 de juny i 31 de desembre de cada any, una relació detallada de les declaracions liquidacions, així com dels pagaments efectuats a què es refereix l'apartat 12 d'aquest article, corresponents al semestre natural anterior.

11. L'obligació de pagament de la remuneració neix en els supòsits següents:

a) Per als fabricants i per als adquirents d'equips, aparells i materials fora del territori espanyol amb destinació a la seva distribució comercial en aquest, en el moment en què es produeixi per part del deutor la transmissió de la propietat o, si s'escau, la cessió de l'ús o gaudi de qualsevol d'aquells.

b) Per als adquirents d'equips, aparells i materials fora del territori espanyol amb destinació a la seva utilització dins d'aquest territori, des del moment de la seva adquisició.

12. Els deutors esmentats al paràgraf a) de l'apartat 11 d'aquest article han de presentar a l'entitat o entitats de gestió corresponents o, si s'escau, a la representació o associació esmentades en els apartats 7 a 10, tots dos inclusivament, d'aquest, dins els trenta dies següents a la finalització de cada trimestre natural, una declaració liquidació en la qual s'han d'indicar les unitats i característiques tècniques, segons especifica l'apartat 5 d'aquest article, dels equips, aparells i materials respecte als quals hagi nascut l'obligació de pagament de la remuneració durant el trimestre. Amb el mateix detall, han de deduir les quantitats corresponents als equips, aparells i materials destinats fora del territori espanyol i les corresponents als exceptuats en virtut del que estableix l'apartat 6 d'aquest article.

Els deutors al·ludits en el paràgraf b) de l'apartat 11 d'aquest article han de fer la presentació de la declaració liquidació esmentada al paràgraf anterior dins els cinc dies següents al naixement de l'obligació.

13. Els distribuïdors, majoristes i detallistes a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 4.a) d'aquest article han de complir l'obligació que preveu el paràgraf primer de l'apartat 12 d'aquest article respecte als equips, aparells i materials adquirits per ells en el territori espanyol, de deutors que no els hagin repercutit i fet constar en factura la remuneració corresponent.

14. El pagament de la remuneració, l'han de portar a terme, llevat que hi hagi un pacte en contra:

a) Els deutors esmentats en el paràgraf a) de l'apartat 11, dins el mes següent a la data de finalització del termini de presentació de la declaració liquidació a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 12.

b) Els altres deutors i els distribuïdors, majoristes i detallistes, en relació amb els equips, aparells i materials a què es refereix l'apartat 13 d'aquest article, en el moment de la presentació de la declaració liquidació, sense perjudici del que disposa l'apartat 19 d'aquest.

15. Els deutors i, si s'escau, els responsables solidaris es consideren dipositaris de la remuneració meritada fins al pagament efectiu d'aquesta de conformitat amb el que estableix l'apartat 14 anterior.

16. Als efectes de control de pagament de la remuneració, els deutors esmentats al paràgraf a) de l'apartat 11 d'aquest article han de fer constar separatament en les seves factures l'import d'aquella, i l'han de repercutir als clients i retenir, per al seu lliurament de conformitat amb el que estableix l'apartat 14.

17. Les obligacions relatives a les factures i a la repercutió de la remuneració als clients, que estableix l'apar-

tat anterior, afecten els distribuïdors, majoristes i detallistes, responsables solidaris dels deutors. També han de complir les obligacions de retenir i lliurar que preveu aquest apartat, en el supòsit que preveu l'apartat 13.

18. En cap cas, els distribuïdors, majoristes i detallistes, responsables solidaris dels deutors, poden acceptar dels seus proveïdors respectius el subministrament d'equips, aparells i materials sotmesos a la remuneració si no estan facturats de conformitat amb el que disposen els apartats 16 i 17 d'aquest article.

19. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, quan l'import de la remuneració no consti en una factura, es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que la remuneració meritada pels equips, aparells i materials que comprengui no ha estat satisfeta.

20. En el supòsit que indica l'apartat anterior i en qualsevol altre d'impagament de la remuneració, l'entitat o entitats de gestió o, si s'escau, la representació o associació gestora, sense perjudici de les accions civils i penals que els assisteixen, pot sol·licitar al jutge, pel procediment que estableix l'article 137 d'aquesta Llei, l'embargament dels corresponents equips, aparells i materials. Els béns embargats queden afectes al pagament de la remuneració reclamada i de l'oportuna indemnització per danys i perjudicis.

21. Els deutors i els responsables solidaris han de permetre a l'entitat o entitats de gestió o, si s'escau, a la representació o associació gestora, el control de les operacions sotmeses a la remuneració i de les afectades per les obligacions que estableixen els apartats 12 a 20, tots dos inclusivament, d'aquest article. En conseqüència, han de facilitar les dades i la documentació necessàries per comprovar el compliment efectiu d'aquestes obligacions i, en especial, l'exactitud de les declaracions liquidacions presentades.

22. L'entitat o entitats de gestió o, si s'escau, la representació o associació gestora, i les mateixes entitats representades o associades han de respectar els principis de confidencialitat o intimitat mercantil en relació amb qualsevol informació que coneguin en l'exercici de les facultats que preveu l'apartat 21.

23. El Govern ha d'establir per reglament els tipus de reproduccions que no es consideren d'ús privat a l'efecte del que disposa aquest article; els equips, aparells i materials exceptuats del pagament de la remuneració, atenent la peculiaritat de l'ús o explotació a què es destinen, així com les exigències que poden derivar de l'evolució tecnològica i del corresponent sector del mercat; la distribució de la remuneració en cadascuna d'aquestes modalitats entre les categories de creditors, a fi que els distribueixin, al seu torn, entre aquests, d'acord amb el que disposa l'article 149 d'aquesta Llei.

TÍTOL III

Durada i límits

CAPÍTOL I

Durada

Article 26. *Durada i còmput.*

Els drets d'explotació de l'obra duren tota la vida de l'autor i setanta anys després de la seva mort o declaració de mort.

Article 27. *Durada i còmput en obres pòstumes, pseudònimes i anònimes.*

1. Els drets d'explotació de les obres anònimes o pseudònimes a què es refereix l'article 6 duren setanta anys des de la seva divulgació lícita.

Si abans que es compleixi aquest termini se'n coneix l'autor, o bé perquè el pseudònim que ha adoptat no deixa dubtes sobre la identitat, o bé perquè el mateix autor la revela, és aplicable el que disposa l'article precedent.

2. Els drets d'explotació de les obres que no han estat divulgades lícitament duren setanta anys des de la seva creació si el termini de protecció no es computa a partir de la mort o declaració de mort de l'autor o autors.

Article 28. *Durada i còmput de les obres en col·laboració i col·lectives.*

1. Els drets d'explotació de les obres en col·laboració definides a l'article 7, compreses les obres cinematogràfiques i audiovisuals, duren tota la vida dels coautors i setanta anys des de la mort o declaració de mort de l'últim coautor supervivent.

2. Els drets d'explotació sobre les obres col·lectives definides a l'article 8 d'aquesta Llei duren setanta anys des de la divulgació lícita de l'obra protegida. No obstant això, si les persones naturals que han creat l'obra són identificades com a autors en les versions d'aquesta que es facin accessibles al públic, cal atènyer-se al que disposen els articles 26 o 28.1, segons sigui procedent.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels drets dels autors identificats les aportacions identificables dels quals continguin les obres esmentades, a les quals s'han d'aplicar l'article 26 i l'apartat 1 d'aquest article, segons sigui procedent.

Article 29. *Obres publicades per parts.*

En el cas d'obres divulgades per parts, volums, lliuraments o fascicles, que no siguin independents i el termini de protecció de les quals comenci a transcórrer quan l'obra hagi estat divulgada de manera lícita, aquest termini s'ha de computar per separat per a cada element.

Article 30. *Còmput del termini de protecció.*

Els terminis de protecció que estableix aquesta Llei es computen des del dia 1 de gener de l'any següent al de la mort o declaració de mort de l'autor o al de la divulgació lícita de l'obra, segons sigui procedent.

CAPÍTOL II

Límits

Article 31. *Reproducció sense autorització.*

Les obres divulgades es poden reproduir sense l'autorització de l'autor en els casos següents:

1r Com a conseqüència o per a constància en un procediment judicial o administratiu.

2n Per a ús privat del copista, sense perjudici del que disposen els articles 25 i 99.a) d'aquesta Llei, i sempre que la còpia no sigui objecte d'utilització col·lectiva ni lucrativa.

3r Per a ús privat d'invidents, sempre que la reproducció s'efectuï mitjançant el sistema Braille o un altre procediment específic i que les còpies no siguin objecte d'utilització lucrativa.

Article 32. *Citacions i ressenyes.*

És lícita la inclusió en una obra pròpia de fragments d'altres alienes de naturalesa escrita, sonora o audiovisual, així com la d'obres aïllades de caràcter plàstic, fotogràfic figuratiu o anàleg, sempre que es tracti d'obres divulgades i la seva inclusió es realitzi a títol de citació o per a la seva anàlisi, comentari o judici crític. Aquesta utilització només es pot fer amb fins docents o de recerca, en

la mesura justificada pel fi d'aquesta incorporació i indicant la font i el nom de l'autor de l'obra utilitzada.

Les recopilacions periòdiques efectuades en forma de ressenyes o revistes de premsa tenen la consideració de citacions.

Article 33. *Treballs sobre temes d'actualitat.*

1. Els treballs i articles sobre temes d'actualitat difosos pels mitjans de comunicació social poden ser reproduïts, distribuïts i comunicats públicament per qualssevol altres de la mateixa classe, si se'n cita la font i l'autor si el treball va aparèixer amb signatura i sempre que no s'hi hagi fet constar en origen la reserva de drets. Tot això sense perjudici del dret de l'autor a percebre la remuneració acordada o, si no hi ha acord, la que es consideri equitativa.

Si es tracta de col·laboracions literàries, es necessària, en tot cas, l'autorització oportuna de l'autor.

2. Igualment, es poden reproduir, distribuir i comunicar les conferències, al·locucions, informes davant els tribunals i altres obres del mateix caràcter que s'hagin pronunciat en públic, sempre que aquestes utilitzacions es realitzin amb l'exclusiu fi d'informar sobre l'actualitat. Aquesta última condició no és aplicable als discursos pronunciats en sessions parlamentàries o de corporacions públiques. En qualsevol cas, queda reservat a l'autor el dret a publicar en col·lecció aquestes obres.

Article 34. *Utilització de les obres en ocasió d'informacions d'actualitat.*

Qualsevol obra susceptible de ser vista o escoltada en ocasió d'informacions sobre esdeveniments de l'actualitat pot ser reproduïda, distribuïda i comunicada públicament, si bé només en la mesura que ho justifiqui la finalitat informativa.

Article 35. *Utilització d'obres situades en vies públiques.*

Les obres situades permanentment en parcs, carrers, places o altres vies públiques poden ser reproduïdes, distribuïdes i comunicades lliurement per mitjà de pintures, dibuixos, fotografies i procediments audiovisuals.

Article 36. *Cable, satèl·lit i gravacions tècniques.*

1. L'autorització per emetre una obra comprèn la transmissió per cable de l'emissió, si aquesta la realitza simultàniament i íntegrament l'entitat d'origen i sense excedir la zona geogràfica prevista en l'autorització.

2. Així mateix, l'autorització inclou la seva incorporació a un programa dirigit cap a un satèl·lit que permeti la recepció d'aquesta obra a través d'una entitat diferent de la d'origen, si l'autor o el seu drethavent ha autoritzat aquesta última entitat per comunicar l'obra al públic, cas en què, a més, l'emissora d'origen queda exempta del pagament de qualsevol remuneració.

3. La cessió del dret de comunicació pública d'una obra, quan aquesta es realitza a través de la radiodifusió, faculta l'entitat radiodifusora per registrar-la pels seus propis mitjans i per a les seves pròpies emissions sense fil, per tal de realitzar, una sola vegada, la comunicació pública autoritzada. Per a noves difusions de l'obra així registrada és necessària la cessió del dret de reproducció i de comunicació pública.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que preveu l'article 20 d'aquesta Llei.

Article 37. *Lliure reproducció i préstec en determinades institucions.*

1. Els titulars dels drets d'autor no es poden oposar a les reproduccions de les obres si aquelles les realitzen

sense finalitat lucrativa els museus, biblioteques, fonoteques, filmoteques, hemeroteques o arxius, de titularitat pública o integrades en institucions de caràcter cultural o científic, i la reproducció es dur a terme exclusivament per a fins de recerca.

2. Així mateix, els museus, arxius, biblioteques, hemeroteques, fonoteques o filmoteques de titularitat pública o que pertanyin a entitats d'interès general de caràcter cultural, científic o educatiu sense ànim de lucre, o a institucions docents integrades en el sistema educatiu espanyol, no requereixen l'autorització dels titulars dels drets ni els han de satisfer cap remuneració pels préstecs que realitzin.

Article 38. *Actes oficials i cerimònies religioses.*

L'execució d'obres musicals en el curs d'actes oficials de l'Estat, de les administracions públiques i cerimònies religioses no requereix l'autorització dels titulars dels drets, sempre que el públic hi pugui assistir gratuïtament i els artistes que hi intervinguin no percebin una remuneració específica per la seva interpretació o execució en aquests actes.

Article 39. *Paròdia.*

No es considera transformació que exigeix el consentiment de l'autor la paròdia de l'obra divulgada, mentre no impliqui risc de confusió amb aquesta ni s'infereixi un dany a l'obra original o a l'autor.

Article 40. *Tutela del dret d'accés a la cultura.*

Si a la mort o declaració de mort de l'autor, els seus dretahents exerceixen el dret a la no-divulgació de l'obra, en condicions que vulnereu el que disposa l'article 44 de la Constitució, el jutge pot ordenar les mesures adequades a petició de l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals, les institucions públiques de caràcter cultural o de qualsevol altra persona que hi tingui un interès legítim.

TÍTOL IV

Domini públic

Article 41. *Condicions per a la utilització de les obres en domini públic.*

L'extinció dels drets d'explotació de les obres determina que passin al domini públic.

Les obres de domini públic poden ser utilitzades per qualsevol, sempre que es respecti l'autoria i la integritat de l'obra, en els termes que preveuen els apartats 3r i 4t de l'article 14.

TÍTOL V

Transmissió dels drets

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 42. *Transmissió per causa de mort.*

Els drets d'explotació de l'obra es transmeten per causa de mort per qualsevol dels mitjans admesos en dret.

Article 43. *Transmissió entre vius.*

1. Els drets d'explotació de l'obra es poden transmetre per actes entre vius, i la cessió queda limitada al dret o

drets cedits, a les modalitats d'explotació expressament previstes i al temps i l'àmbit territorial que es determinin.

2. La falta de menció del temps limita la transmissió a cinc anys i la de l'àmbit territorial, al país en el qual es realitzi la cessió. Si no consten específicament i de manera concreta les modalitats d'explotació de l'obra, la cessió queda limitada a aquella que es dedueixi necessàriament del mateix contracte i sigui indispensable per complir la seva finalitat.

3. És nul·la la cessió de drets d'explotació respecte al conjunt de les obres que pugui crear l'autor en el futur.

4. Són nul·les les estipulacions per les quals l'autor es compromet a no crear cap obra en el futur.

5. La transmissió dels drets d'explotació no afecta les modalitats d'utilització o mitjans de difusió inexistents o desconeguts en el moment de la cessió.

Article 44. *Menors de vida independent.*

Els autors de menys de divuit anys i de més de setze que viuen de manera independent amb el consentiment dels pares o tutors, o amb l'autorització de la persona o institució que els té al seu càrrec, tenen capacitat plena per cedir drets d'explotació.

Article 45. *Formalització escrita.*

Qualsevol cessió s'ha de formalitzar per escrit. Si, previ requeriment fefaent, el cessionari incompleix aquesta exigència, l'autor pot optar per la resolució del contracte.

Article 46. *Remuneració proporcional i a un preu fet.*

1. La cessió atorgada per l'autor a títol oneros li confereix una participació proporcional en els ingressos de l'explotació, en la quantia convinguda amb el cessionari.

2. No obstant això, es pot estipular una remuneració a preu fet per a l'autor en els casos següents:

a) Quan, atesa la modalitat de l'explotació, hi hagi dificultat greu en la determinació dels ingressos o la seva comprovació sigui impossible o d'un cost desproporcionat amb l'eventual retribució.

b) Quan la utilització de l'obra tingui caràcter accessori respecte a l'activitat o l'objecte material a què es destini.

c) Quan l'obra, utilitzada amb altres, no constitueixi un element essencial de la creació intel·lectual en la qual s'integri.

d) En el cas de la primera o única edició de les obres següents no divulgades prèviament:

- 1r Diccionaris, antologies i enciclopèdies.
- 2n Pròlegs, anotacions, introduccions i presentacions.
- 3r Obres científiques.
- 4t Treballs d'il·lustració d'una obra.
- 5è Traduccions.
- 6è Edicions populars a preus reduïts.

Article 47. *Acció de revisió per remuneració no equitativa.*

Si en la cessió a un tant alçat es produeix una manifesta desproporció entre la remuneració de l'autor i els beneficis obtinguts pel cessionari, aquell pot demanar la revisió del contracte i, si no hi ha acord, presentar-se davant el jutge perquè en fixi una remuneració equitativa, ateses les circumstàncies del cas. Aquesta facultat es pot exercir dins dels deu anys següents al de la cessió.

Article 48. *Cessió en exclusiva.*

La cessió en exclusiva s'ha d'atorgar expressament amb aquest caràcter i atribueix al cessionari, dins l'àmbit

d'aquella, la facultat d'explotar l'obra amb exclusió d'una altra persona, comprès el mateix cedent, i, llevat que hi hagi un pacte en contra, les d'atorgar autoritzacions no exclusives a tercers. Així mateix, li confereix legitimació, amb independència de la del titular cedent, per perseguir les violacions que afectin les facultats que se li hagin concedit.

Aquesta cessió constitueix el cessionari en l'obligació de posar tots els mitjans necessaris per a l'efectivitat de l'explotació concedida, segons la naturalesa de l'obra i els usos vigents en l'activitat professional, industrial o comercial de què es tracti.

Article 49. Transmissió del dret del cessionari en exclusiva.

El cessionari en exclusiva pot transmetre a un altre el seu dret amb el consentiment exprés del cedent.

A falta de consentiment, els cessionaris responen solidàriament davant el primer cedent de les obligacions de la cessió.

No és necessari el consentiment si la transmissió es porta a efecte com a conseqüència de la dissolució o del canvi de titularitat de l'empresa cessionària.

Article 50. Cessió no exclusiva

1. El cessionari no exclusiu està facultat per utilitzar l'obra d'acord amb els termes de la cessió i en concurrència tant amb altres cessionaris com amb el mateix cedent. El seu dret és intransmissible, llevat dels supòsits que preveu el paràgraf tercer de l'article anterior.

2. Les autoritzacions no exclusives concedides per les entitats de gestió per a la utilització dels seus repertoris són, en tot cas, intransmissibles.

Article 51. Transmissió dels drets de l'autor assalariat.

1. La transmissió a l'empresari dels drets d'explotació de l'obra creada en virtut d'una relació laboral es regeix pel pacte en el contracte, el qual s'ha de realitzar per escrit.

2. A falta de pacte escrit, es considera que els drets d'explotació han estat cedits en exclusiva i amb l'abast necessari per a l'exercici de l'activitat habitual de l'empresari en el moment del lliurament de l'obra que es dugui a terme en virtut de la relació laboral.

3. En cap cas l'empresari pot utilitzar l'obra o disposar-ne per a un sentit o fins diferents dels que deriven del que estableixen els dos apartats anteriors.

4. Les altres disposicions d'aquesta Llei són aplicables, en el que sigui pertinent, a aquestes transmissions, sempre que en derivi de la finalitat i l'objecte del contracte.

5. La titularitat dels drets sobre un programa d'ordinador creat per un treballador assalariat en l'exercici de les seves funcions o seguint les instruccions del seu empresari es regeix pel que preveu l'apartat 4 de l'article 97 d'aquesta Llei.

Article 52. Transmissió de drets per a publicacions periòdiques.

Llevat que hi hagi una estipulació en contra, els autors d'obres reproduïdes en publicacions periòdiques conserven el dret a explotar-les en qualsevol forma que no perjudiqui la normal de la publicació en la qual s'han inserit.

L'autor pot disposar lliurement de la seva obra si aquesta no es reproduïx en el termini d'un mes des del seu enviament o acceptació en les publicacions diàries o en el de sis mesos en les restants, llevat que hi hagi un pacte en contra.

La remuneració de l'autor de les obres pot consistir en un tant alçat.

Article 53. Hipoteca i embargament dels drets d'autor.

1. Els drets d'explotació de les obres protegides en aquesta Llei poden ser objecte d'hipoteca d'acord amb la legislació vigent.

2. Els drets d'explotació corresponents a l'autor no són embargables, però sí que ho són els seus fruits o productes, que es consideren salaris, tant pel que fa a l'ordre de prelación per a l'embargament, com a retencions o part inembargable.

Article 54. Crèdits per la cessió de drets d'explotació.

Els crèdits en diners per la cessió de drets d'explotació tenen la mateixa consideració que la dels meritats per salaris o sous en els procediments concursals dels cessionaris, amb el límit de dues anualitats.

Article 55. Beneficis irrenunciables.

Llevat que hi hagi una disposició de la mateixa Llei, els beneficis que atorga aquest títol als autors i als seus drethavents són irrenunciables.

Article 56. Transmissió de drets als propietaris de certs suports materials.

1. L'adquirent de la propietat del suport a què s'hagi incorporat l'obra no té, per aquest sol títol, cap dret d'explotació sobre aquesta última.

2. No obstant això, el propietari de l'original d'una obra d'arts plàstiques o d'una obra fotogràfica té el dret d'exposició pública de l'obra, encara que aquesta no hagi estat divulgada, llevat que l'autor hagi exclòs expressament aquest dret en l'acte d'alienació de l'original. En tot cas, l'autor es pot oposar a l'exercici d'aquest dret, mitjançant l'aplicació, si s'escau, de les mesures cautelars que preveu aquesta Llei, quan l'exposició es realitzi en condicions que perjudiquin el seu honor o reputació professional.

Article 57. Aplicació preferent d'altres disposicions.

La transmissió de drets d'autor per a la seva explotació a través de les modalitats d'edició, representació o execució, o de producció d'obres audiovisuals es regeix, respectivament i en tot cas, pel que estableixen les disposicions específiques d'aquest llibre I, i en tot el que no preveuen aquestes, pel que estableix aquest capítol.

Les cessions de drets per a cada una de les diferents modalitats d'explotació s'han de formalitzar en documents independents.

CAPÍTOL II

Contracte d'edició

Article 58. Concepte.

Pel contracte d'edició, l'autor o els seus drethavents cedeixen a l'editor, mitjançant compensació econòmica, el dret de reproduir la seva obra i el de distribuir-la. L'editor s'obliga a realitzar aquestes operacions pel seu compte i risc en les condicions pactades i amb subjecció al que disposa aquesta Llei.

Article 59. Obres futures, encàrrec d'una obra i col·laboracions en publicacions periòdiques.

1. Les obres futures no són objecte del contracte d'edició que regula aquesta Llei.

2. L'encàrrec d'una obra no és objecte del contracte d'edició, però la remuneració que se'n pugui acordar es considera avançament dels drets que a l'autor li corresponen per l'edició, si aquesta s'efectua.

3. Les disposicions d'aquest capítol tampoc són aplicables a les col·laboracions en publicacions periòdiques, llevat que així ho exigeixin, si s'escau, la naturalesa i la finalitat del contracte.

Article 60. *Formalització i contingut mínim.*

El contracte d'edició s'ha de formalitzar per escrit i hi ha de constar en tot cas:

1r Si la cessió de l'autor a l'editor té caràcter d'exclusiva.

2n L'àmbit territorial.

3r El nombre màxim i mínim d'exemplars que ha de tenir l'edició o cadascuna de les que s'acordin.

4t La forma de distribució dels exemplars i els que es reservin a l'autor, a la crítica i a la promoció de l'obra.

5è La remuneració de l'autor, establerta de conformitat amb el que disposa l'article 46 d'aquesta Llei.

6è El termini per a la posada en circulació dels exemplars de l'única o la primera edició, que no pot excedir els dos anys des que l'autor lliuri a l'editor l'obra en condicions adequades per fer-ne la reproducció.

7è El termini en què l'autor ha de lliurar l'original de l'obra a l'editor.

Article 61. *Supòsits de nul·litat i d'esmena d'omissions.*

1. És nul el contracte no formalitzat per escrit, i també el que no expressi els punts que exigeixen els apartats 3r i 5è de l'article anterior.

2. L'omissió dels punts esmentats en els apartats 6è i 7è de l'article anterior dona acció als contractants per compel·lir-se recíprocament a solucionar la falta. Si no hi ha acord, ho ha de fer el jutge atenent les circumstàncies del contracte, els actes de les parts en la seva execució i els usos.

Article 62. *Edició en forma de llibre.*

1. Quan es tracti de l'edició d'una obra en forma de llibre, el contracte ha d'expressar, a més, els aspectes següents:

a) La llengua o llengües en què s'ha de publicar l'obra.

b) L'avançament que ha de concedir, si s'escau, l'editor a l'autor a càrrec dels seus drets.

c) La modalitat o modalitats d'edició i, si s'escau, la col·lecció de la qual formen part.

2. La falta d'expressió de la llengua o llengües en què s'ha de publicar l'obra només dona dret a l'editor a publicar-la en la llengua original d'aquesta.

3. Quan el contracte estableixi l'edició d'una obra en diverses llengües espanyoles oficials, la publicació en una d'aquestes no eximeix l'editor de l'obligació de publicar-la en les altres.

Si, transcorreguts cinc anys des que l'autor lliuri l'obra, l'editor no l'ha publicat en totes les llengües previstes en el contracte, l'autor pot resoldre'l respecte a les llengües en les quals no s'hagi publicat.

4. El que disposa l'apartat anterior també s'aplica per a les traduccions de les obres estrangeres a Espanya.

Article 63. *Excepcions a l'article 60.6è*

La limitació del termini que preveu l'apartat 6è de l'article 60 no és aplicable a les edicions dels tipus d'obres següents:

1r Antologies d'obres alienes, diccionaris, enciclopèdies i col·leccions anàlogues.

2n Pròlegs, epílegs, presentacions, introduccions, anotacions, comentaris i il·lustracions d'obres alienes.

Article 64. *Obligacions de l'editor.*

Són obligacions de l'editor:

1r Reproduir l'obra en la forma convinguda, sense introduir-hi cap modificació que l'autor no hagi consentit i fent constar en els exemplars el nom, signatura o signe que l'identifiqui.

2n Sotmetre les proves de la tirada a l'autor, llevat que hi hagi un pacte en contra.

3r Procedir a la distribució de l'obra en el termini i les condicions estipulades.

4t Assegurar a l'obra una explotació contínua i una difusió comercial de conformitat amb els usos habituals en el sector professional de l'edició.

5è Satisfer a l'autor la remuneració estipulada i, quan aquesta sigui proporcional, almenys una vegada cada any, la liquidació oportuna, del contingut de la qual ha de retre comptes. També ha de posar anualment a disposició d'autor un certificat en el qual es determinin les dades relatives a la fabricació, distribució i existències d'exemplars. A aquest efecte, si l'autor ho sol·licita, l'editor li ha de presentar els justificants corresponents.

6è Restituir a l'autor l'original de l'obra objecte de l'edició una vegada finalitzades les operacions d'impressió i tirada d'aquesta.

Article 65. *Obligacions de l'autor.*

Són obligacions de l'autor:

1r Lliurar a l'editor en la forma deguda per a la seva reproducció i dins el termini convingut l'obra objecte de l'edició.

2n Respondre davant l'editor de l'autoria i l'originalitat de l'obra i de l'exercici pacífic dels drets que li hagi cedit.

3r Corregir les proves de la tirada, llevat que hi hagi un pacte en contra.

Article 66. *Modificacions del contingut de l'obra.*

L'autor, durant el període de correcció de proves, pot introduir en l'obra les modificacions que consideri imprescindibles, sempre que no n'alterin el caràcter o finalitat, ni s'elevi substancialment el cost de l'edició. En qualsevol cas, el contracte d'edició pot preveure un percentatge màxim de correccions sobre la totalitat de l'obra.

Article 67. *Drets d'autor en cas de venda com a saldo i destrucció de l'edició.*

1. L'editor, sense el consentiment de l'autor, no pot vendre com a saldo l'edició abans de dos anys de la posada en circulació inicial dels exemplars.

2. Transcorregut aquest termini, si l'editor decideix vendre com a saldo els que li restin, ho ha de notificar de manera fefaent a l'autor, el qual pot optar per adquirir-los exercint tempteig sobre el preu de saldo o, en el cas de remuneració proporcional, percebre el 10 per 100 del que facturi l'editor. L'opció, l'ha d'exercir dins els trenta dies següents al dia de recepció de la notificació.

3. Si, després d'aquest termini, l'editor decideix destruir la resta dels exemplars d'una edició, també ho ha de notificar a l'autor, el qual pot exigir que se li lliurin gratuïtament tots o una part dels exemplars, dins el termini de trenta dies des de la notificació. L'autor no pot destinar aquests exemplars a usos comercials.

Article 68. Resolució.

1. Sense perjudici de les indemnitzacions a què té dret, l'autor pot resoldre el contracte d'edició en els casos següents:

a) Si l'editor no realitza l'edició de l'obra en el termini i les condicions acordats.

b) Si l'editor incompleix alguna de les obligacions esmentades als apartats 2n, 4t i 5è de l'article 64, tot i el requeriment exprés de l'autor en què li exigeixi el compliment.

c) Si l'editor procedeix a la venda com a saldo o a la destrucció dels exemplars que li restin de l'edició, sense complir els requisits que estableix l'article 67 d'aquesta Llei.

d) Si l'editor cedeix els drets a un tercer de manera indeguda.

e) Si, previstes diverses edicions i esgotada l'última realitzada, l'editor no n'efectua l'edició següent en el termini d'un any des que l'autor el requereixi perquè ho faci. Una edició es considera esgotada als efectes d'aquest article si el nombre d'exemplars sense vendre és inferior al 5 per 100 del total de l'edició i, en tot cas, inferior a 100.

f) En els supòsits de liquidació o canvi de titularitat de l'empresa editorial, sempre que no s'hagi iniciat la reproducció de l'obra, amb devolució, si s'escau, de les quantitats percebudes com a avançament.

2. Quan per cessament de l'activitat de l'editor o a conseqüència d'un procediment concursal se suspengui l'explotació de l'obra, l'autoritat judicial, a instància de l'autor, pot fixar un termini perquè es repregui aquella, de manera que queda resolt el contracte d'edició si ho porta a terme.

Article 69. Causes d'extinció.

El contracte d'edició s'extingeix per les causes generals d'extinció dels contractes i també per les següents:

1a Per la finalització del termini pactat.

2a Per la venda de tots els exemplars, si aquest ha estat el destí de l'edició.

3a Pel transcurs de deu anys des de la cessió si la remuneració es va pactar exclusivament a un tant alçat d'acord amb el que estableix l'article 46, apartat 2.d), d'aquesta Llei.

4a En tot cas, quinze anys després que l'autor hagi posat l'editor en condicions de fer la reproducció de l'obra.

Article 70. Efectes de l'extinció.

Una vegada extingit el contracte, i llevat que hi hagi una estipulació en contra, l'editor, dins els tres anys següents i sigui quina sigui la forma de distribució convinguda, pot alienar els exemplars que, si s'escau, tingui. L'autor els pot adquirir pel 60 per 100 del preu de venda al públic o pel que es determini pericialment, o optar per exercir tempteig sobre el preu de venda.

L'alienació està subjecta a les condicions que estableixi el contracte extingit.

Article 71. Contracte d'edició musical.

El contracte d'edició d'obres musicals o dramaticomusicals pel qual es concedeixen a més a l'editor drets de comunicació pública, es regeix pel que disposa aquest capítol, sense perjudici de les normes següents:

1a És vàlid el contracte encara que no hi consti el nombre d'exemplars. No obstant això, l'editor ha de confeccionar i distribuir exemplars de l'obra en una quantitat suficient per atendre les necessitats normals de l'explota-

ció concedida, d'acord amb l'ús habitual en el sector professional de l'edició musical.

2a Per a les obres simfòniques i dramaticomusicals, el límit de temps que preveu l'apartat 6è de l'article 60 és de cinc anys.

3a No és aplicable a aquest contracte el que disposen l'apartat 1.c) de l'article 68 i les clàusules 2a, 3a i 4a de l'article 69.

Article 72. Control de tirada.

El nombre d'exemplars de cada edició està subjecte a control de tirada a través del procediment que s'estableixi per reglament, escoltats els sectors professionals afectats.

L'incompliment per l'editor dels requisits que a aquest efecte es disposin faculta l'autor o els drethavents per resoldre el contracte, sense perjudici de les responsabilitats en què hagi pogut incórrer l'editor.

Article 73. Condicions generals del contracte.

Els autors i editors, a través de les entitats de gestió dels seus corresponents drets de propietat intel·lectual o, si no, a través de les associacions representatives dels uns i dels altres, poden acordar condicions generals per al contracte d'edició dins del respecte a la llei.

CAPÍTOL III**Contracte de representació teatral i execució musical****Article 74. Concepte.**

Pel contracte que regula aquest capítol, l'autor o els seus drethavents cedeixen a una persona natural o jurídica el dret de representar o executar públicament una obra literària, dramàtica, musical, dramaticomusical, pantomímica o coreogràfica, mitjançant una compensació econòmica. El cessionari s'obliga a portar a terme la comunicació pública de l'obra en les condicions convingudes i amb subjecció al que disposa aquesta Llei.

Article 75. Modalitats i durada màxima del contracte.

1. Les parts poden contractar la cessió per un termini cert o per un nombre determinat de comunicacions al públic.

En tot cas, la durada de la cessió en exclusiva no pot excedir els cinc anys.

2. En el contracte s'hi ha d'estipular el termini dins el qual s'ha de portar a terme la comunicació única o primera de l'obra. Aquest no pot ser superior a dos anys des de la data del contracte o, si s'escau, des que l'autor va posar l'empresari en condicions de fer la comunicació.

Si no s'hi fixa un termini, s'entén atorgat per un any. En cas que tingui per objecte la representació escènica de l'obra, aquest termini ha de ser el de la durada de la temporada corresponent al moment de la conclusió del contracte.

Article 76. Interpretació restrictiva del contracte.

Si en el contracte no s'han determinat les modalitats autoritzades, aquestes queden limitades a les de recitació i representació en teatres, sales o recintes l'entrada dels quals requereixi el pagament d'una quantitat de diners.

Article 77. Obligacions de l'autor.

Són obligacions de l'autor:

1r Lliurar a l'empresari el text de l'obra amb la partitura, si s'escau, completament instrumentada, quan no s'hagi publicat en forma impresa.

2n Respondre davant el cessionari de l'autoria i l'originalitat de l'obra i de l'exercici pacífic dels drets que li hagi cedit.

Article 78. *Obligacions del cessionari.*

El cessionari està obligat:

1r A portar a terme la comunicació pública de l'obra en el termini convingut o determinat de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 75.

2n A efectuar aquells canvis a l'obra variacions, addicions, talls o supressions no consentits per l'autor i en condicions tècniques que no perjudiquin el dret moral d'aquest.

3r A garantir a l'autor o als seus representants la inspecció de la representació pública de l'obra i l'assistència a aquesta de manera gratuïta.

4t A satisfer puntualment a l'autor la remuneració convinguda, que s'ha de determinar de conformitat amb el que disposa l'article 46 d'aquesta Llei.

5è A presentar a l'autor o als seus representants el programa exacte dels actes de comunicació, i quan la remuneració sigui proporcional, una declaració dels ingressos. Així mateix, el cessionari els ha de facilitar la comprovació dels programes i les declaracions.

Article 79. *Garantia del cobrament de la remuneració.*

Els empresaris d'espectacles públics es consideren dipositaris de la remuneració corresponent als autors per la comunicació de les seves obres quan aquella consisteix en una participació proporcional en els ingressos. La remuneració, l'han de tenir setmanalment a disposició dels autors o dels seus representants.

Article 80. *Execució del contracte.*

Llevat que les parts hagin convingut una altra cosa, s'han de subjectar en l'execució del contracte a les regles següents:

1a És a càrrec del cessionari l'obtenció de les còpies necessàries per a la comunicació pública de l'obra. Aquestes han de ser visades per l'autor.

2a L'autor i el cessionari han d'escollir de comú acord els intèrprets principals i, si es tracta d'orquestrats, cors, grups de balls i conjunts artístics anàlegs, el director.

3a L'autor i el cessionari han d'acordar la redacció de la publicitat dels actes de comunicació.

Article 81. *Causas de resolució.*

El contracte es pot resoldre per voluntat de l'autor en els casos següents:

1r Si l'empresari que ha adquirit drets exclusius, una vegada iniciades les representacions públiques de l'obra, les interromp durant un any.

2n Si l'empresari incompleix l'obligació esmentada a l'apartat 1r de l'article 78.

3r Si l'empresari incompleix qualsevol de les obligacions esmentades en els apartats 2n, 3r, 4t i 5è del mateix article 78, després d'haver estat requerit per l'autor per al seu compliment.

Article 82. *Causas d'extinció.*

El contracte de representació s'extingeix no només per les causes generals d'extinció dels contractes, sinó també si, tractant-se d'una obra d'estrena i sent la seva representació escènica l'única modalitat de comunicació prevista en el contracte, aquella ha estat rebutjada clarament pel públic i així s'ha fet constar en el contracte.

Article 83. *Execució pública de composicions musicals.*

El contracte de representació que té per objecte l'execució pública d'una composició musical es regeix per les disposicions d'aquest capítol, sempre que ho permeti la naturalesa de l'obra i la modalitat de la comunicació autoritzada.

Article 84. *Disposicions especials per a la cessió de dret de comunicació pública mitjançant radiodifusió.*

1. La cessió del dret de comunicació pública de les obres a les quals es refereix aquest capítol, a través de la radiodifusió, es regeix per les disposicions d'aquest, llevat del que disposa l'apartat 1r de l'article 81.

2. Llevat que hi hagi un pacte en contra, s'entén que la cessió queda limitada a l'emissió de l'obra per una sola vegada, realitzada per mitjans sense fil i centres emissors de l'entitat de radiodifusió autoritzada, dins l'àmbit territorial determinat en el contracte, sense perjudici del que disposen l'article 20 i els apartats 1 i 2 de l'article 36 d'aquesta Llei.

Article 85. *Aplicació de les disposicions anteriors a les simples autoritzacions.*

Les autoritzacions que l'autor concedeix a un empresari perquè pugui fer una comunicació pública de la seva obra, sense obligar-se a efectuar-la, es regeixen per les disposicions d'aquest capítol en tot el que els sigui aplicable.

TÍTOL VI

Obres cinematogràfiques i altres obres audiovisuals

Article 86. *Concepte.*

1. Les disposicions que conté aquest títol són aplicables a les obres cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, entenent com a tals les creacions expressades mitjançant una sèrie d'imatges associades, amb sonorització incorporada o sense, destinades essencialment a ser mostrades a través d'aparells de projecció o per qualsevol altre mitjà de comunicació pública de la imatge i del so, amb independència de la naturalesa dels suports materials de les obres.

2. Totes les obres enunciades en aquest article s'anomenen d'ara endavant obres audiovisuals.

Article 87. *Autors*

Són autors de l'obra audiovisual en els termes que preveu l'article 7 d'aquesta Llei:

1. El director realitzador.
2. Els autors de l'argument, l'adaptació i els del guió o els diàlegs.
3. Els autors de les composicions musicals, amb lletra o sense, creades especialment per a aquesta obra.

Article 88. *Presumpció de cessió en exclusiva i límits.*

1. Sense perjudici dels drets que corresponen als autors, pel contracte de producció de l'obra audiovisual es consideren cedits en exclusiva al productor, amb les limitacions que estableix aquest títol, els drets de reproducció, distribució i comunicació pública, així com els de doblatge o subtítolació de l'obra.

No obstant això, en les obres cinematogràfiques sempre és necessària l'autorització expressa dels autors per a la seva explotació, mitjançant la posada a disposició del públic de còpies en qualsevol sistema o format, per a la

seva utilització en l'àmbit domèstic, o mitjançant la seva comunicació pública a través de la radiodifusió.

2. Llevat que hi hagi una estipulació en contra, els autors poden disposar de la seva aportació en forma aïllada, sempre que no es perjudiqui l'explotació normal de l'obra audiovisual.

Article 89. Presumpció de cessió en cas de transformació d'una obra preexistent.

1. Mitjançant el contracte de transformació d'una obra preexistent que no estigui en el domini públic, es considera que el seu autor cedeix al productor de l'obra audiovisual els drets d'explotació sobre aquesta en els termes que preveu l'article 88.

2. Llevat que hi hagi un pacte en contra, l'autor de l'obra preexistent conserva els drets a explotar-la en forma d'edició gràfica i de representació escènica i, en tot cas, pot disposar-ne per a una altra obra audiovisual al cap de quinze anys d'haver posat la seva aportació a disposició del productor.

Article 90. Remuneració dels autors.

1. La remuneració dels autors de l'obra audiovisual per la cessió dels drets esmentats a l'article 88 i, si s'escau, la corresponent als autors de les obres preexistents, tant si han estat transformades com si no, s'ha de determinar per a cada una de les modalitats d'explotació concedides.

2. Si els autors a què es refereix l'apartat anterior subscriuen amb un productor de gravacions audiovisuals contractes relatius a la producció d'aquestes, es considera que, llevat que hi hagi un pacte en contra en el contracte i deixant estalvi el dret irrenunciable a una remuneració equitativa a què es refereix el paràgraf següent, han transferit el dret de lloguer.

L'autor que hagi transferit o cedit a un productor de fonogrames o de gravacions audiovisuals el dret de lloguer respecte a un fonograma o un original o una còpia d'una gravació audiovisual conserva el dret irrenunciable a obtenir una remuneració equitativa pel seu lloguer. Les remuneracions són exigibles als qui porten a terme les operacions de lloguer al públic dels fonogrames o gravacions audiovisuals en la condició de drethavents dels titulars del corresponent dret d'autoritzar el lloguer i s'han de fer efectives a partir de l'1 de gener de 1997.

3. En tot cas, i amb independència del pacte en el contracte, si l'obra audiovisual es projecta en llocs públics mitjançant el pagament d'un preu d'entrada, els autors esmentats a l'apartat 1 d'aquest article tenen dret a percebre dels qui exhibeixen públicament l'obra esmentada un percentatge dels ingressos procedents de l'exhibició pública. Les quantitats pagades per aquest concepte, les poden deduir els exhibidors de les que han d'abonar als cedents de l'obra audiovisual.

En el cas d'exportació de l'obra audiovisual, els autors poden cedir aquest dret per una quantitat alçada si en el país de destí els és impossible o greument dificultós l'exercici efectiu del dret.

Els empresaris de sales públiques o de locals d'exhibició han de posar periòdicament a disposició dels autors les quantitats recaptades en concepte de la remuneració esmentada. A aquests efectes, el Govern pot establir per reglament els procediments de control oportuns.

4. La projecció, exhibició o transmissió, degudament autoritzades, d'una obra audiovisual per qualsevol procediment, sense exigir el pagament d'un preu d'entrada, dóna dret als autors a percebre la remuneració procedent, d'acord amb les tarifes generals que estableixi l'entitat de gestió corresponent.

5. Per facilitar a l'autor l'exercici dels drets que li corresponen per l'explotació de l'obra audiovisual, el pro-

ductor, com a mínim una vegada a l'any, ha de facilitar a instància de l'autor la documentació necessària.

6. Els drets que estableixen els apartats 3 i 4 d'aquest article són irrenunciables i intransmissibles per actes entre vius i no són aplicables als autors d'obres audiovisuals de caràcter publicitari.

7. Els drets que preveuen els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article s'han de fer efectius a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual.

Article 91. Aportació insuficient d'un autor.

Quan l'aportació d'un autor no es completi per negativa injustificada d'aquest o per una causa de força major, el productor pot utilitzar-ne la part realitzada, respectant els drets d'aquell sobre aquesta, sense perjudici, si s'escau, de la indemnització que sigui procedent.

Article 92. Versió definitiva i les seves modificacions.

1. Es considera acabada l'obra audiovisual si se n'ha establert la versió definitiva, d'acord amb el pacte en el contracte entre el director realitzador i el productor.

2. Qualsevol modificació de la versió definitiva de l'obra audiovisual mitjançant afegit, supressió o canvi de qualsevol element d'aquesta, requereix l'autorització prèvia dels qui n'hagin acordat la versió definitiva.

No obstant això, en els contractes de producció d'obres audiovisuals destinades essencialment a la comunicació pública a través de la radiodifusió, es considera concedida pels autors, llevat que hi hagi una estipulació en contra, l'autorització per realitzar en la forma d'emissió de l'obra les modificacions estrictament exigides per la manera de programació del mitjà, sense perjudici en tot cas del dret reconegut a l'apartat 4t de l'article 14.

Article 93. Dret moral i destrucció de suport original.

1. El dret moral dels autors només es pot exercir sobre la versió definitiva de l'obra audiovisual.

2. Queda prohibida la destrucció del suport original de l'obra audiovisual en la versió definitiva.

Article 94. Obres radiofòniques.

Les disposicions que conté aquest títol són aplicables, en el que sigui pertinent, a les obres radiofòniques.

TÍTOL VII

Programes d'ordinador

Article 95. Règim jurídic.

El dret d'autor sobre els programes d'ordinador es regeix pels preceptes d'aquest títol i, en tot el que no hi estigui específicament previst, per les disposicions que hi siguin aplicables d'aquesta Llei.

Article 96. Objecte de la protecció.

1. A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per programa d'ordinador qualsevol seqüència d'instruccions o indicacions destinades a ser utilitzades, directament o indirectament, en un sistema informàtic per realitzar una funció o una tasca o per obtenir un resultat determinat, sigui quina sigui la seva forma d'expressió i fixació.

Al mateix efecte, l'expressió programes d'ordinador comprèn també la seva documentació preparatòria. La documentació tècnica i els manuals d'ús d'un programa gaudeixen de la mateixa protecció que atorga aquest títol als programes d'ordinador.

2. El programa d'ordinador només ha de ser protegit si és original, en el sentit que és una creació intel·lectual pròpia de l'autor.

3. La protecció que preveu aquesta Llei s'aplica a qualsevol forma d'expressió d'un programa d'ordinador. Així mateix, aquesta protecció s'estén a qualssevol versions successives del programa, així com als programes derivats, llevat de les creades amb la finalitat d'ocasionar efectes nocius a un sistema informàtic.

Si els programes d'ordinador formen part d'una patent o d'un model d'utilitat gaudeixen, sense perjudici del que disposa aquesta Llei, de la protecció que els correspon per l'aplicació del règim jurídic de la propietat industrial.

4. No estan protegits mitjançant els drets d'autor d'acord amb aquesta Llei les idees i els principis en els quals es basen qualsevol dels elements d'un programa d'ordinador inclosos els que serveixen de fonament a les seves interfícies.

Article 97. *Titularitat dels drets.*

1. Es considera autor del programa d'ordinador la persona o grup de persones naturals que l'han creat, o la persona jurídica considerada titular dels drets d'autor en els casos que preveu de manera expressa aquesta Llei.

2. Si es tracta d'una obra col·lectiva, té la consideració d'autor, llevat que hi hagi un pacte en contra, la persona natural o jurídica que l'editi i divulgui sota el seu nom.

3. Els drets d'autor sobre un programa d'ordinador que sigui resultat unitari de la col·laboració entre diversos autors són propietat comuna i corresponen a tots ells en la proporció que determinin.

4. Si un treballador assalariat crea un programa d'ordinador, en l'exercici de les funcions que li han estat confiades o seguint les instruccions del seu empresari, la titularitat dels drets d'explotació corresponents al programa d'ordinador així creat, tant el programa font com el programa objecte, corresponen, exclusivament, a l'empresari, llevat que hi hagi un pacte en contra.

5. La protecció s'ha de concedir a totes les persones naturals i jurídiques que compleixin els requisits que estableix aquesta Llei per a la protecció dels drets d'autor.

Article 98. *Durada de la protecció.*

1. Si l'autor és una persona natural, la durada dels drets d'explotació d'un programa d'ordinador és, segons els diferents supòsits que es poden plantejar, la que preveu el capítol I del títol III d'aquest llibre.

2. Si l'autor és una persona jurídica, la durada dels drets a què es refereix el paràgraf anterior és de setanta anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la divulgació lícita del programa o al de la seva creació si no s'ha divulgat.

Article 99. *Contingut dels drets d'explotació.*

Sense perjudici del que disposa l'article 100 d'aquesta Llei, els drets exclusius de l'explotació d'un programa d'ordinador per part de qui n'és el titular d'acord amb l'article 97 inclouen el dret de realitzar o d'autoritzar:

a) La reproducció total o parcial, fins i tot per a ús personal, d'un programa d'ordinador, per qualsevol mitjà i sota qualsevol forma, ja sigui permanent o transitòria. Quan la càrrega, presentació, execució, transmissió o emmagatzematge d'un programa requereixin aquesta reproducció, s'ha de disposar d'autorització per fer-ho, la qual ha d'atorgar el titular del dret.

b) La traducció, adaptació, arranament o qualsevol altra transformació d'un programa d'ordinador i la reproducció dels resultats d'aquests actes, sense perjudici

dels drets de la persona que transformi el programa d'ordinador.

c) Qualsevol forma de distribució pública inclòs el lloguer del programa d'ordinador original o de les seves còpies.

A aquests efectes, quan es produeixi la cessió del dret d'ús d'un programa d'ordinador, s'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que la cessió té caràcter no exclusiu i intransferible, i es considera, així mateix, que ho és per satisfer únicament les necessitats de l'usuari. La primera venda a la Unió Europea d'una còpia d'un programa pel titular dels drets o amb el seu consentiment, exhaureix el dret de distribució de la còpia, llevat del dret de controlar el lloguer subsegüent del programa o d'una còpia d'aquest.

Article 100. *Límits als drets d'explotació.*

1. No requereixen l'autorització del titular, llevat que hi hagi una disposició contractual en contra, la reproducció o transformació d'un programa d'ordinador inclosa la correcció d'errors, quan aquests actes siguin necessaris per a la utilització d'aquest per part de l'usuari legítim, d'acord amb la seva finalitat proposada.

2. La realització d'una còpia de seguretat per part de qui té dret a utilitzar el programa no es pot impedir per un contracte quan sigui necessària per a la seva utilització.

3. L'usuari legítim de la còpia d'un programa està facultat per observar-ne, estudiar-ne o verificar-ne el funcionament, sense autorització prèvia del titular, amb la finalitat de determinar les idees i els principis implícits en qualsevol element del programa, sempre que ho faci durant qualsevol de les operacions de càrrega, visualització, execució, transmissió o emmagatzematge del programa que té dret a fer.

4. L'autor, llevat que hi hagi un pacte en contra, no es pot oposar que el cessionari titular de drets d'explotació realitzi o autoritzi la realització de versions successives del seu programa ni de programes derivats d'aquest.

5. No és necessària l'autorització del titular del dret si la reproducció del codi i la traducció de la seva forma en el sentit dels paràgrafs a) i b) de l'article 99 d'aquesta Llei és indispensable per obtenir la informació necessària per a la interoperabilitat d'un programa creat de forma independent amb altres programes, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que els actes, els realitzin l'usuari legítim o qualsevol altra persona facultada per utilitzar una còpia del programa, o, en nom seu, una persona degudament autoritzada.

b) Que la informació necessària per aconseguir la interoperabilitat no s'hagi posat prèviament i de manera fàcil i ràpida a disposició de les persones a què es refereix el paràgraf anterior.

c) Que els actes esmentats es limitin a les parts del programa original que siguin necessàries per aconseguir-ne la interoperabilitat.

6. L'excepció que preveu l'apartat 5 d'aquest article és aplicable sempre que la informació així obtinguda:

a) S'utilitzi únicament per aconseguir la interoperabilitat del programa creat de forma independent.

b) Només es comuniqui a tercers quan sigui necessari per a la interoperabilitat del programa creat de forma independent.

c) No s'utilitzi per al desenvolupament, producció o comercialització d'un programa substancialment similar en la seva expressió, o per a qualsevol altre acte que infringeixi els drets d'autor.

7. Les disposicions que contenen els apartats 5 i 6 d'aquest article no es poden interpretar de manera que permetin que la seva aplicació perjudiqui de forma injus-

tificada els interessos legítims del titular dels drets o sigui contrària a una explotació normal del programa informàtic.

Article 101. *Protecció registral.*

Els drets sobre els programes d'ordinador, així com sobre les seves successives versions i els programes derivats, poden ser objecte d'inscripció en el Registre de la propietat intel·lectual.

S'han de determinar per reglament els elements dels programes registrats que són susceptibles de consulta pública.

Article 102. *Infracció dels drets.*

A l'efecte d'aquest títol, i sense perjudici del que estableix l'article 100, tenen la consideració d'infractors dels drets d'autor els qui, sense autorització del titular d'aquests drets, realitzin els actes que preveu l'article 99 i, en particular:

- Els qui posin en circulació una o més còpies d'un programa d'ordinador coneixent o podent presumir la seva naturalesa il·legítima.
- Els qui tinguin amb fins comercials una o més còpies d'un programa d'ordinador coneixent o podent presumir la seva naturalesa il·legítima.
- Els qui posin en circulació o tinguin amb fins comercials qualsevol instrument l'únic ús del qual sigui facilitar la supressió o neutralització no autoritzades de qualsevol dispositiu tècnic utilitzat per protegir un programa d'ordinador.

Article 103. *Mesures de protecció.*

El titular dels drets reconeguts en aquest títol pot instar les accions i els procediments que, amb caràcter general, disposa el títol I, llibre III d'aquesta Llei i, en concret, les mesures que contenen l'article 137.3a, paràgraf segon, i l'article 136.3 en relació amb el 134.2 d'aquesta Llei.

Article 104. *Salvaguarda d'aplicació d'altres disposicions legals.*

El que disposa aquest títol s'entén sense perjudici de qualssevol altres disposicions legals, com ara les relatives als drets de patent, marques, competència deslleial, secrets comercials, protecció de productes semiconductors o dret d'obligacions.

LLIBRE II

Dels altres drets de propietat intel·lectual

TÍTOL I

Drets dels artistes intèrprets o executants

Article 105. *Definició d'artistes intèrprets o executants.*

S'entén per artista intèrpret o executant la persona que representa, canta, llegeix, recita, interpreta o executa en qualsevol forma una obra. El director d'escena i el director d'orquestra tenen els drets que reconeix als artistes aquest títol.

Article 106. *Fixació.*

- Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la fixació de les seves actuacions.
- L'autorització s'ha d'atorgar per escrit.

Article 107. *Reproducció.*

- Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció directa o indirecta de les fixacions de les seves actuacions.
- L'autorització s'ha d'atorgar per escrit.
- Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de la concessió de llicències contractuals.

Article 108. *Comunicació pública.*

- Correspon a l'artista intèrpret o executant el dret exclusiu d'autoritzar la comunicació pública de les seves actuacions, excepte si l'actuació constitueixi en si una actuació transmesa per radiodifusió o es realitza a partir d'una fixació prèviament autoritzada.

L'autorització s'ha d'atorgar per escrit.

Si la comunicació al públic es realitza via satèl·lit o per cable i en els termes previstos respectivament en els apartats 3 i 4 de l'article 20 i concordants d'aquesta Llei, hi és aplicable el que disposen aquests preceptes.

- Els usuaris d'un fonograma publicat amb fins comercials, o d'una reproducció d'aquest fonograma que s'utilitzi per a qualsevol forma de comunicació pública, tenen l'obligació de pagar una remuneració equitativa i única als artistes intèrprets o executants i als productors de fonogrames, entre els quals se n'ha de fer el repartiment. Si no hi ha acord entre ells sobre el repartiment, aquest s'ha de fer per parts iguals.

- Els usuaris de les gravacions audiovisuals que s'utilitzin per als actes de comunicació pública previstos en els paràgrafs f) i g) de l'apartat 2 de l'article 20 d'aquesta Llei tenen l'obligació de pagar una remuneració equitativa i única als artistes intèrprets o executants i als productors de gravacions audiovisuals, entre els quals se n'ha de fer el repartiment. Si no hi ha acord entre ells sobre el repartiment, aquest s'ha de fer per parts iguals.

Els usuaris de gravacions audiovisuals que s'utilitzin per a qualsevol acte de comunicació al públic, diferent dels assenyalats en el paràgraf anterior, també tenen l'obligació de pagar una remuneració equitativa i única als artistes intèrprets o executants.

- El dret a les remuneracions equitatives i úniques a què es refereixen els apartats 2 i 3 d'aquest article s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual. L'efectivitat dels drets a través de les respectives entitats de gestió comprèn la negociació amb els usuaris, la determinació, recaptació i distribució de la remuneració corresponent, així com qualsevol altra actuació necessària per assegurar l'efectivitat d'aquells.

Article 109. *Distribució.*

- L'artista intèrpret o executant té, respecte a la fixació de les seves actuacions, el dret exclusiu d'autoritzar-ne la distribució, segons la definició que estableix l'article 19.1 d'aquesta Llei. Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de concessió de llicències contractuals.

Si la distribució s'efectua mitjançant la venda, en l'àmbit de la Unió Europea, aquest dret s'extingeix amb la primera i, únicament, respecte a les vendes successives que realitzi en aquest àmbit el titular del dret o amb el seu consentiment.

- Als efectes d'aquest títol, s'entén per lloguer de fixacions de les actuacions la posada a disposició d'aquestes per al seu ús per un temps limitat i amb un benefici econòmic o comercial directe o indirecte.

Queden excloses del concepte de lloguer la posada a disposició amb fins d'exposició, de comunicació pública a partir de fonogrames o de gravacions audiovisuals, fins i tot de fragments d'uns i altres, i la que es realitzi per a consulta «in situ»:

1r. Si l'artista intèrpret o executant subscriu individualment o col·lectivament amb un productor de gravacions audiovisuals contractes relatius a la producció d'aquestes, es considera que, llevat que hi hagi un pacte en contra en el contracte i tenint en compte el dret irrenunciable a la remuneració equitativa a què es refereix l'apartat següent, ha transferit els seus drets de lloguer.

2n. L'artista intèrpret o executant que hagi transferit o cedit a un productor de fonogrames o de gravacions audiovisuals el seu dret de lloguer respecte a un fonograma, o un original, o una còpia d'una gravació audiovisual, conserva el dret irrenunciable a obtenir una remuneració equitativa pel lloguer d'aquests. Les remuneracions són exigibles dels qui portin a terme les operacions de lloguer al públic dels fonogrames o gravacions audiovisuals en la seva condició de drethavents dels titulars dels corresponents drets d'autoritzar el lloguer i es fan efectives a partir de l'1 de gener de 1997.

El dret que preveu el paràgraf anterior s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual.

4. Als efectes d'aquest títol, s'entén per préstec de les fixacions de les actuacions la posada a disposició d'aquestes per al seu ús per un temps limitat sense benefici econòmic o comercial directe o indirecte, sempre que el préstec es porti a terme a través d'establiments accessibles al públic.

S'entén que no hi ha benefici econòmic o comercial directe ni indirecte si el préstec efectuat per un establiment accessible al públic dona lloc al pagament d'una quantitat que no excedeix el que és necessari per cobrir les despeses de funcionament.

Queden excloses del concepte de préstec les operacions esmentades en el paràgraf segon de l'anterior apartat 3 i les que s'efectuïn entre establiments accessibles al públic.

Article 110. *Contracte de treball i d'arrendament de serveis.*

Si la interpretació o execució es realitza en compliment d'un contracte de treball o d'arrendament de serveis, s'entén, llevat que hi hagi una estipulació en contra, que l'empresari o l'arrendatari adquireixen sobre aquelles els drets exclusius d'autoritzar la reproducció i comunicació pública que preveu aquest títol i que es dedueixin de la naturalesa i objecte del contracte.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable als drets de remuneració reconeguts en els apartats 2 i 3 de l'article 108 d'aquesta Llei.

Article 111. *Representant de col·lectiu.*

Els artistes intèrprets o executants que participin col·lectivament en una mateixa actuació, com ara els components d'un grup musical, cor, orquestra, ballet o companyia de teatre, han de designar d'entre ells un representant per a l'atorgament de les autoritzacions esmentades en aquest títol. Per a aquesta designació, que s'ha de formalitzar per escrit, es vàlid l'acord majoritari dels intèrprets. Aquesta obligació no afecta els solistes ni els directors d'orquestra o d'escena.

Article 112. *Durada dels drets d'explotació.*

Els drets d'explotació reconeguts als artistes intèrprets o executants tenen una durada de cinquanta anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la interpretació o execució.

No obstant això, si dins d'aquest període es divulga lícitament una gravació de la interpretació o execució, els drets expiren al cap de cinquanta anys de la divulgació de

la gravació, computats des del dia 1 de gener de l'any següent a la data en què aquesta es produeixi.

Article 113. *Altres drets.*

L'artista intèrpret o executant gaudeix del dret al reconeixement del seu nom sobre les seves interpretacions o execucions i a oposar-se, durant la seva vida, a qualsevol deformació, mutilació o qualsevol altre atemptat sobre la seva actuació que lesioni el seu prestigi o reputació. A la seva mort i durant el termini dels vint anys següents, l'exercici d'aquests drets correspon als hereus.

Es necessària l'autorització expressa de l'artista per al doblatge de la seva actuació en la seva llengua pròpia.

TÍTOL II

Drets dels productors de fonogrames

Article 114. *Definicions.*

1. S'entén per fonograma qualsevol fixació exclusivament sonora de l'execució d'una obra o d'altres sons.

2. És productor d'un fonograma la persona natural o jurídica sota la iniciativa i responsabilitat de la qual es realitza per primera vegada aquesta fixació. Si aquesta operació s'efectua en el si d'una empresa, el titular d'aquesta es considera productor del fonograma.

Article 115. *Reproducció.*

Correspon al productor de fonogrames el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció, directa o indirecta, d'aquests.

Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de concessió de llicències contractuals.

Article 116. *Comunicació pública.*

1. Quan la comunicació al públic es realitzi via satèl·lit o per cable i en els termes previstos respectivament en els apartats 3 i 4 de l'article 20 d'aquesta Llei, hi és aplicable el que disposen aquests preceptes.

2. Els usuaris d'un fonograma publicat amb fins comercials, o d'una reproducció d'aquest fonograma que s'utilitzi per a qualsevol forma de comunicació pública, tenen l'obligació de pagar una remuneració equitativa i única als productors de fonogrames i als artistes intèrprets o executants, entre els quals se n'ha de fer el repartiment. Si no hi ha acord entre ells sobre el repartiment, aquest s'ha de fer per parts iguals.

3. El dret a la remuneració equitativa i única a què es refereix l'apartat anterior s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual. L'efectivitat d'aquest dret a través de les respectives entitats de gestió inclou la negociació amb els usuaris, la determinació, recaptació i distribució de la remuneració corresponent, així com qualsevol altra actuació necessària per assegurar l'efectivitat d'aquell.

Article 117. *Distribució.*

1. Correspon al productor de fonogrames el dret exclusiu d'autoritzar la distribució, segons la definició que estableix l'article 19.1 d'aquesta Llei, dels fonogrames i la de les seves còpies. Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de la concessió de llicències contractuals.

2. Quan la distribució s'efectuï mitjançant la venda, en l'àmbit de la Unió Europea, aquest dret s'extingeix amb la primera i, únicament, respecte a les vendes successives que realitzi en aquest àmbit el titular d'aquest o amb el seu consentiment.

3. Es considera compresa en el dret de distribució la facultat d'autoritzar la importació i exportació de còpies del fonograma amb fins de comercialització.

4. A l'efecte d'aquest títol, s'entén per lloguer de fonogrames la seva posada a disposició per al seu ús per un temps limitat i amb un benefici econòmic o comercial directe o indirecte.

Queden excloses del concepte de lloguer la posada a disposició amb fins d'exposició, de comunicació pública a partir de fonogrames o de fragments d'aquests, i la que es realitzi per a consulta «in situ».

5. Als efectes d'aquest títol s'entén per préstec de fonogrames la posada a disposició per al seu ús, per un temps limitat, sense benefici econòmic o comercial, directe ni indirecte, sempre que el préstec es porti a terme a través d'establiments accessibles al públic.

S'entén que no hi ha benefici econòmic o comercial, directe ni indirecte, quan el préstec efectuat per un establiment accessible al públic doni lloc al pagament d'una quantitat que no excedeixi el que és necessari per cobrir les despeses de funcionament.

Queden excloses del concepte de préstec les operacions esmentades en el paràgraf segon de l'anterior apartat 4 i les que s'efectuïn entre establiments accessibles al públic.

Article 118. *Legitimació activa.*

En els casos d'infracció dels drets reconeguts en els articles 115 i 117 correspon l'exercici de les accions procedents tant al productor fonogràfic com al seu cessionari.

Article 119. *Durada dels drets d'explotació.*

La durada dels drets d'explotació reconeguts als productors de fonogrames és de cinquanta anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la seva gravació.

No obstant això, si, dins aquest període, el fonograma es divulga lícitament, els drets expiren al cap de cinquanta anys de la divulgació, computats des del dia 1 de gener de l'any següent a la data en què aquesta es produeixi.

TÍTOL III

Drets dels productors de les gravacions audiovisuals

Article 120. *Definicions.*

1. S'entén per gravacions audiovisuals les fixacions d'un pla o seqüència d'imatges, amb so o sense, siguin o no creacions susceptibles de ser qualificades com a obres audiovisuals en el sentit de l'article 86 d'aquesta Llei.

2. S'entén per productor d'una gravació audiovisual, la persona natural o jurídica que tingui la iniciativa i assumeixi la responsabilitat de la dita gravació audiovisual.

Article 121. *Reproducció.*

Correspon al productor de la primera fixació d'una gravació audiovisual el dret exclusiu d'autoritzar la reproducció, directa o indirecta, de l'original i de les seves còpies.

Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de concessió de llicències contractuals.

Article 122. *Comunicació pública.*

1. Correspon al productor de gravacions audiovisuals el dret d'autoritzar la comunicació pública d'aquestes.

Quan la comunicació al públic es realitzi per cable i en els termes que preveu l'apartat 4 de l'article 20 d'aquesta Llei, hi és aplicable el que disposa el precepte esmentat.

2. Els usuaris de les gravacions audiovisuals que s'utilitzin per als actes de comunicació pública que preveuen els paràgrafs f) i g) de l'apartat 2 de l'article 20 d'aquesta Llei tenen l'obligació de pagar una remuneració equitativa i única als productors de gravacions audiovisuals i als artistes intèrprets o executants, entre els quals se n'ha de fer el repartiment. A falta d'acord entre ells sobre aquest repartiment, aquest s'ha de fer per parts iguals.

3. El dret a la remuneració equitativa i única a què es refereix l'apartat anterior s'ha de fer efectiu a través de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual. L'efectivitat d'aquest dret a través de les respectives entitats de gestió comprèn la negociació amb els usuaris, la determinació, recaptació i distribució de la remuneració corresponent, així com qualsevol altra actuació necessària per assegurar l'efectivitat d'aquell.

Article 123. *Distribució.*

1. Correspon al productor de la primera fixació d'una gravació audiovisual el dret exclusiu d'autoritzar la distribució, segons la definició que estableix l'article 19.1 d'aquesta Llei, de l'original i de les seves còpies. Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de concessió de llicències contractuals.

2. Quan la distribució s'efectuï mitjançant venda, en l'àmbit de la Unió Europea, aquest dret s'extingeix amb la primera i, únicament, respecte a les vendes successives que realitzi en aquest àmbit el seu titular o amb el seu consentiment.

3. Als efectes d'aquest títol, s'entén per lloguer de gravacions audiovisuals la posada a disposició per al seu ús per temps limitat i amb un benefici econòmic o comercial directe o indirecte.

Queden excloses del concepte de lloguer la posada a disposició amb fins d'exposició, la comunicació pública a partir de la primera fixació d'una gravació audiovisual i les seves còpies, fins i tot de fragments d'una i altres, i la que es realitzi per a consulta «in situ».

4. Als efectes d'aquest títol, s'entén per préstec de les gravacions audiovisuals la posada a disposició per al seu ús per temps limitat sense benefici econòmic o comercial, directe ni indirecte, sempre que el préstec es porti a terme a través d'establiments accessibles al públic.

S'entén que no hi ha benefici econòmic o comercial directe ni indirecte quan el préstec efectuat per un establiment accessible al públic doni lloc al pagament d'una quantitat que no excedeixi el que sigui necessari per cobrir les despeses de funcionament.

Queden excloses del concepte de préstec les operacions esmentades en el paràgraf segon de l'anterior apartat 3 i les que s'efectuïn entre establiments accessibles al públic.

Article 124. *Altres drets d'explotació.*

Corresponen, així mateix, al productor els drets d'explotació de les fotografies que es facin en el procés de producció de la gravació audiovisual.

Article 125. *Durada dels drets d'explotació.*

La durada dels drets d'explotació reconeguts als productors de la primera fixació d'una gravació audiovisual és de cinquanta anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la seva realització.

No obstant això, si, dins aquest període, la gravació es divulga lícitament, els drets expiren al cap de cinquanta anys de la divulgació, computats des del dia 1 de gener de l'any següent a la data en què aquesta es produeixi.

TÍTOL IV

Drets de les entitats de radiodifusió

Article 126. *Drets exclusius.*

1. Les entitats de radiodifusió gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar:

a) La fixació de les emissions o transmissions en qualsevol suport sonor o visual. A l'efecte d'aquest apartat, s'entén inclosa la fixació d'alguna imatge aïllada difosa en l'emissió o transmissió.

No gaudeixen d'aquest dret les empreses de distribució per cable en retransmetre emissions o transmissions d'entitats de radiodifusió.

b) La reproducció de les fixacions de les seves emissions o transmissions.

Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de concessió de llicències contractuals.

c) La retransmissió per qualsevol procediment tècnic de les seves emissions o transmissions.

d) La comunicació pública de les seves emissions o transmissions de radiodifusió si aquesta comunicació s'efectua en llocs als quals el públic pot accedir mitjançant el pagament d'una quantitat en concepte de dret d'admissió o d'entrada.

Si la comunicació al públic es realitza via satèl·lit o per cable i en els termes que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 20 d'aquesta Llei, hi és aplicable el que disposen aquests preceptes.

e) La distribució de les fixacions de les seves emissions o transmissions.

Quan la distribució s'efectuï mitjançant la venda, en l'àmbit de la Unió Europea, aquest dret s'extingeix amb la primera i, únicament, respecte a les vendes successives que es produeixin en aquest àmbit pel seu titular o amb el seu consentiment.

Aquest dret es pot transferir, cedir o pot ser objecte de concessió de llicències contractuals.

2. Els conceptes d'emissió i transmissió inclouen, respectivament, les operacions esmentades en els paràgrafs c) i e) de l'apartat 2 de l'article 20 d'aquesta Llei, i el de retransmissió, la difusió al públic per una entitat que emeti o difongui emissions d'una altra, rebudes a través de qualsevol d'aquests satèl·lits.

Article 127. *Durada dels drets d'explotació.*

Els drets d'explotació reconeguts a les entitats de radiodifusió duren cinquanta anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la realització per primera vegada d'una emissió o transmissió.

TÍTOL V

La protecció de les meres fotografies

Article 128. *De les meres fotografies.*

Qui realitzi una fotografia o una altra reproducció obtinguda per un procediment anàleg a aquella, quan ni una ni l'altra tinguin el caràcter d'obres protegides en el llibre I, gaudeix del dret exclusiu d'autoritzar-ne la reproducció, distribució i comunicació pública, en els mateixos termes reconeguts en aquesta Llei als autors d'obres fotogràfiques.

Aquest dret té una durada de vint-i-cinc anys computats des del dia 1 de gener de l'any següent a la data de realització de la fotografia o reproducció.

TÍTOL VI

La protecció de determinades produccions editorials

Article 129. *Obres inèdites en domini públic i obres no protegides.*

1. Qualsevol persona que divulgui lícitament una obra inèdita que estigui en domini públic té sobre aquesta els mateixos drets d'explotació que hauria correspost al seu autor.

2. De la mateixa manera, els editors d'obres no protegides per les disposicions del llibre I d'aquesta Llei gaudeixen del dret exclusiu d'autoritzar la reproducció, distribució i comunicació pública de les esmentades edicions sempre que puguin ser individualitzades per la seva composició tipogràfica, presentació i altres característiques editorials.

Article 130. *Durada dels drets.*

1. Els drets reconeguts a l'apartat 1 de l'article anterior duren vint-i-cinc anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la divulgació lícita de l'obra.

2. Els drets reconeguts a l'apartat 2 de l'article anterior duren vint-i-cinc anys, computats des del dia 1 de gener de l'any següent al de la publicació.

TÍTOL VII

Disposicions comunes

Article 131. *Clàusula de salvaguarda dels drets d'autor.*

Els drets reconeguts en aquest llibre II s'entenen sense perjudici dels que corresponguin als autors.

Article 132. *Aplicació subsidiària de disposicions del llibre I.*

Les disposicions que contenen la secció 2a del capítol III, títol II i el capítol II del títol III, tots dos del llibre I d'aquesta Llei, s'apliquen, amb caràcter subsidiari i en el que sigui pertinent, als drets que regula aquest llibre.

LLIBRE III

De la protecció dels drets reconeguts en aquesta Llei

TÍTOL I

Accions i procediments

Article 133. *Accions i mesures cautelars urgents.*

El titular dels drets reconeguts en aquesta Llei, sense perjudici d'altres accions que li corresponguin, pot instar el cessament de l'activitat il·lícita de l'infractor i exigir la indemnització pels danys materials i morals causats, en els termes que preveuen els articles 134 i 135.

Així mateix, pot sol·licitar amb caràcter previ l'adopció de les mesures cautelars de protecció urgent regulades a l'article 136.

Article 134. *Cessament de l'activitat il·lícita.*

1. El cessament de l'activitat il·lícita pot comprendre:

- a) La suspensió de l'explotació infractora.
- b) La prohibició a l'infractor de reprendre-la.
- c) La retirada del comerç dels exemplars il·licits i la seva destrucció.
- d) La inutilització i, en cas que sigui necessari, destrucció dels motllos, planxes, matrius, negatius i altres elements destinats exclusivament a la reproducció d'exemplars il·licits i dels instruments l'únic ús dels quals sigui facilitar la supressió o neutralització, no autoritzades, de qualsevol dispositiu tècnic utilitzat per protegir un programa d'ordinador.
- e) La remoció o el precinte dels aparells utilitzats en la comunicació pública no autoritzada.

2. L'infractor pot sol·licitar que la destrucció o inutilització dels exemplars i material esmentats, si aquests són susceptibles d'altres utilitzacions, s'efectuï en la mesura necessària per impedir l'explotació il·lícita.

3. El titular del dret infringit pot demanar el lliurament dels exemplars i el material a preu de cost i a càrrec de la seva corresponent indemnització per danys i perjudicis.

4. El que disposa aquest article no s'aplica als exemplars adquirits de bona fe per a ús personal.

Article 135. *Indemnització.*

El perjudicat pot optar, com a indemnització, entre el benefici que hauria obtingut presumiblement si no s'hagués produït la utilització il·lícita, o la remuneració que hauria percebut si hagués autoritzat l'explotació.

En cas de dany moral, és procedent la indemnització, fins i tot sense que estigui provada l'existència de perjudici econòmic. Per a la seva valoració, cal atènyer-se a les circumstàncies de la infracció, gravetat de la lesió i grau de difusió il·lícita de l'obra.

L'acció per reclamar els danys i perjudicis a què es refereix aquest article prescriu al cap de cinc anys des que el legitimat va poder exercitar-la.

Article 136. *Mesures cautelars.*

En cas d'infracció o quan hi hagi temor racional i fonamentat que aquesta s'ha de produir de manera imminent, l'autoritat judicial pot decretar, a instància dels titulars dels drets reconeguts en aquesta Llei, les mesures cautelars que, segons les circumstàncies, siguin necessàries per a la protecció urgent d'aquests drets, i en especial:

1. La intervenció i el dipòsit dels ingressos obtinguts per l'activitat il·lícita de què es tracti o, si s'escau, la consignació o dipòsit de les quantitats degudes en concepte de remuneració.
2. La suspensió de l'activitat de reproducció, distribució i comunicació pública, segons sigui procedent.
3. El segrest dels exemplars produïts o utilitzats i el del material utilitzat exclusivament per a la reproducció o comunicació pública. En el cas dels programes d'ordinador, es pot acordar el segrest dels instruments esmentats a l'article 102 paràgraf c).
4. L'embargament dels equips, aparells i materials a què es refereix l'apartat 20 de l'article 25 d'aquesta Llei.

Article 137. *Procediment.*

Les mesures cautelars de protecció urgent que preveu l'article anterior són de tramitació preferent i s'han d'adoptar d'acord amb el que estableixen les normes següents:

1a Són competents els jutges de primera instància en la jurisdicció dels quals tingui efecte la infracció o hi hagi indicis racionals que aquesta s'ha de produir o en la qual s'hagin descobert els exemplars que es consideren il·licits, a elecció del sol·licitant de les mesures. No obstant això, una vegada presentada la demanda principal,

només n'és jutge competent per a tot el que es relacioni amb la mesura adoptada, el que coneix d'aquella.

Així mateix, si la mesura se sol·licita en el moment d'interposar la demanda en el judici declaratiu corresponent o durant la seva substanciació, és competent per a la seva resolució, respectivament, el jutge o el tribunal al qual correspongui conèixer de la demanda o el que ja estigui coneixent del plet.

2a La mesura s'ha de sol·licitar per escrit signat per l'interessat o el seu representant legal o voluntari, i no és necessària la intervenció de procurador ni l'assistència d'un lletrat, excepte en els casos previstos en el paràgraf segon de la norma 1a.

3a Dins els deu dies següents al de la presentació de l'escrit, el qual s'ha de traslladar a les parts, el jutge ha d'escoltar les que concorren a la compareixença i ha de resoldre, en tot cas, mitjançant interlocutòria l'endemà de la finalització del termini anterior. La interlocutòria pot ser objecte d'apel·lació en un sol efecte.

No obstant això, en el cas de protecció dels programes d'ordinador i abans de traslladar l'escrit a les parts, el jutge pot requerir els informes o ordenar les investigacions que consideri oportunes.

4a Qualsevol de les parts pot sol·licitar la pràctica de la prova de reconeixement judicial, i si aquesta és admesa, s'ha de portar a efecte de manera immediata.

5a Abans de la resolució o a la mateixa resolució, el jutge, si lo considera necessari, pot exigir al sol·licitant una fiança suficient, exclosa la personal, per respondre dels perjudicis i les costes que es puguin ocasionar.

6a Si les mesures s'han sol·licitat abans d'entaular-se la demanda, aquesta s'ha d'interposar dins els vuit dies següents a la concessió d'aquelles. En tot cas, el sol·licitant pot reiterar la petició de mesures cautelars, sempre que apareguin fets nous relatius a la infracció o obtingui proves de les quals hagi mancat anteriorment.

Article 138. *Causes criminals.*

Les mesures cautelars que preveu l'article 136 es poden acordar en les causes criminals que se segueixin per infracció dels drets reconeguts en aquesta Llei.

En la seva tramitació s'han d'observar les regles de l'article 137, en el que sigui pertinent.

Aquestes mesures no impedeixen l'adopció de qualsevol altres establertes en la legislació processal penal.

TÍTOL II

El Registre de la propietat intel·lectual

Article 139. *Organització i funcionament.*

1. El Registre general de la propietat intel·lectual té caràcter únic en tot el territori nacional. Se n'ha de regular per reglament la seva ordenació, que ha d'incloure, en tot cas, l'organització i les funcions del Registre central que depèn del Ministeri de Cultura i les normes comunes sobre procediment d'inscripció i mesures de coordinació i informació entre totes les administracions públiques competents.

2. Les comunitats autònomes han de determinar l'estructura i el funcionament del Registre en els seus territoris respectius, i han d'assumir-ne la tenidoria, en compliment en tot cas de les normes comunes a què es refereix l'apartat anterior.

Article 140. *Règim de les inscripcions.*

1. Podran ser objecte d'inscripció en el Registre els drets de propietat intel·lectual relatius a les obres i altres produccions protegides per aquesta Llei.

2. El registrador ha de qualificar les sol·licituds presentades i la legalitat dels actes i contractes relatius als drets inscripibles, i pot denegar o suspendre la pràctica dels assentaments corresponents. Contra l'acord del registrador es poden exercir directament davant la jurisdicció civil les accions corresponents.

3. Es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que els drets inscrits existeixen i pertanyen al titular en la forma determinada en l'assentament respectiu.

4. El Registre és públic, sense perjudici de les limitacions que s'hi puguin establir a l'empara del que preveu l'article 101 d'aquesta Llei.

TÍTOL III

Símbols o indicacions de la reserva de drets

Article 141. *Símbols o indicacions.*

El titular o cessionari en exclusiva d'un dret d'explotació sobre una obra o producció protegides per aquesta Llei pot anteposar a nom seu el símbol © amb precisió del lloc i l'any de la divulgació d'aquelles.

Així mateix, en les còpies dels fonogrames o en els seus embalatges, es pot anteposar al nom del productor o del seu cessionari el símbol (p), amb la indicació de l'any de la publicació.

Aquests símbols i referències s'han de fer constar de manera i amb una col·locació que mostrin clarament que els drets d'explotació estan reservats.

TÍTOL IV

Les entitats de gestió dels drets reconeguts a la Llei

Article 142. *Requisits.*

Les entitats legalment constituïdes que es vulguin dedicar, en nom propi o en nom d'altri, a la gestió de drets d'explotació o altres de caràcter patrimonial, per compte i en interès de diversos autors o altres titulars de drets de propietat intel·lectual, han d'obtenir l'autorització oportuna del Ministeri de Cultura, que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Aquestes entitats no poden tenir ànim de lucre i, en virtut de l'autorització, poden exercir els drets de propietat intel·lectual confiats a la seva gestió i tenen els drets i les obligacions que estableix aquest títol.

Article 143. *Condicions de l'autorització.*

1. L'autorització que preveu l'article anterior només es pot concedir si es donen les condicions següents:

a) Que els estatuts de l'entitat sol·licitant compleixen els requisits que estableix aquest títol.

b) Que de les dades aportades i de la informació practicada es desprèn que l'entitat sol·licitant reuneix les condicions necessàries per assegurar l'administració eficaç dels drets, la gestió dels quals li ha de ser encomanada, en tot el territori nacional.

c) Que l'autorització afavoreixi els interessos generals de la protecció de la propietat intel·lectual a Espanya.

2. Per valorar la concurrència de les condicions que estableixen els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior s'han de tenir particularment en compte el nombre de titulars de drets que s'hagin compromès a confiar-li la gestió d'aquests, en cas que sigui autoritzada, el volum d'usuaris potencials, la idoneïtat dels estatuts i els mitjans per al compliment dels seus fins, la possible efectivitat de la

seva gestió a l'estranger i, si s'escau, l'informe de les entitats de gestió autoritzades.

Article 144. *Revocació de l'autorització.*

L'autorització pot ser revocada pel Ministeri de Cultura si s'esdevé o es posa de manifest algun fet que pugui haver originat la denegació de l'autorització, o si l'entitat de gestió incompleix greument les obligacions que estableix aquest títol. En els tres casos hi ha d'haver un advertiment previ del Ministeri de Cultura, que ha de fixar un termini no inferior a tres mesos per a l'esmena o correcció dels fets assenyalats.

La revocació produeix els seus efectes al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 145. *Legitimació.*

Les entitats de gestió, una vegada autoritzades, estan legitimades, en els termes que resultin dels seus propis estatuts, per exercir els drets confiats a la seva gestió i fer-los valer en tota mena de procediments administratius o judicials.

A l'efecte establert a l'article 503 de la Llei d'enjudiciament civil, l'entitat de gestió està obligada a aportar al procés una còpia dels estatuts, i també la certificació acreditativa de l'autorització administrativa. El demandat pot oposar exclusivament, si ho acredita degudament, la falta de representació de l'actora, l'autorització del titular del dret exclusiu, o el pagament de la remuneració corresponent.

Article 146. *Estatuts.*

Sense perjudici del que disposin altres normes que els siguin aplicables, en els estatuts de les entitats de gestió s'hi ha de fer constar:

1. La denominació, que no pot ser idèntica a la d'altres entitats, ni tan semblant que pugui induir a confusions.

2. L'objecte o fins, amb especificació dels drets administrats, sense que puguin dedicar la seva activitat fora de l'àmbit de la protecció dels drets de propietat intel·lectual.

3. Les classes de titulars de drets compresos en la gestió i, si s'escau, les diferents categories d'aquells a l'efecte de la seva participació en l'administració de l'entitat.

4. Les condicions per a l'adquisició i pèrdua de la qualitat de soci. En tot cas, els socis han de ser titulars de drets dels quals hagi de gestionar l'entitat, i el seu nombre no pot ser inferior a deu.

5. Els drets dels socis i, en particular, el règim de vot, que es pot establir tenint en compte criteris de ponderació que limitin raonablement el vot plural. En matèria relativa a sancions d'exclusió de socis, el règim de vot és igualitari.

6. Els deures dels socis i el seu règim disciplinari.

7. Els òrgans de govern i representació de l'entitat i la seva respectiva competència, així com les normes relatives a la convocatòria, constitució i funcionament dels de caràcter col·legiat, amb prohibició expressa d'adoptar acords respecte als assumptes que no figurin a l'ordre del dia.

8. El procediment d'elecció dels socis administradors.

9. El patrimoni inicial i els recursos econòmics previstos.

10. Les regles a què s'han de sotmetre els sistemes de repartiment de la recaptació.

11. El règim de control de la gestió econòmica i financera de l'entitat.

12. El destí del patrimoni o actiu net resultant en els supòsits de liquidació de l'entitat que, en cap cas, pot ser objecte de repartiment entre els socis.

Article 147. Obligacions d'administrar els drets de propietat intel·lectual conferits.

Les entitats de gestió estan obligades a acceptar l'administració dels drets d'autor i altres drets de propietat intel·lectual que els siguin encomanats d'acord amb el seu objecte o fins. Aquest encàrrec l'han de dur a terme amb subjecció als seus estatuts i altres normes aplicables a aquest efecte.

Article 148. Contracte de gestió.

1. La gestió dels drets ha de ser encomanada pels titulars a l'entitat mitjançant un contracte la durada del qual no pot ser superior a cinc anys, indefinidament renovables, ni pot imposar com a obligatòria la gestió de totes les modalitats d'explotació ni la de la totalitat de l'obra o producció futura.

2. Les entitats han d'establir en els seus estatuts les disposicions adequades per assegurar una gestió lliure d'influències dels usuaris del seu repertori i per evitar una utilització preferencial injusta de les seves obres.

Article 149. Repartiment de drets.

1. El repartiment dels drets recaptats s'ha de fer de manera equitativa entre els titulars de les obres o produccions utilitzades, d'acord amb un sistema predeterminat en els estatuts i que exclogui l'arbitrarietat.

2. Les entitats de gestió han de reservar als titulars una participació en els drets recaptats proporcional a la utilització de les seves obres.

Article 150. Funció social.

1. Les entitats de gestió han de promoure, directament o per mitjà d'altres entitats, activitats o serveis de caràcter assistencial en benefici dels seus socis, així com atendre activitats de formació i promoció d'autors i artistes intèrprets o executants.

2. Les entitats de gestió han de dedicar a les activitats i serveis a què es refereix l'apartat anterior, per parts iguals, el percentatge de la remuneració compensatòria que preveu l'article 25 d'aquesta Llei, que es determini per reglament.

Article 151. Documentació comptable.

Dins els sis mesos següents al tancament de cada exercici, l'entitat ha de confeccionar el balanç corresponent i una memòria de les activitats realitzades durant l'annualitat anterior.

Sense perjudici del que disposa la normativa aplicable, el balanç i la documentació comptable han de ser sotmesos a verificació per experts o societats d'experts, legalment competents, nomenats a l'assemblea general de l'entitat celebrada l'any anterior o en el de la seva constitució. Els estatuts han d'establir les normes d'acord amb les quals s'ha de designar un altre auditor, per la minoria.

El balanç, amb una nota d'haver obtingut o no l'informe favorable de l'auditor, s'ha de posar a disposició dels socis en el domicili legal i les delegacions territorials de l'entitat, amb una antelació mínima de quinze dies de la celebració de l'assemblea general en la qual hagi de ser aprovat.

Article 152. Altres obligacions.

1. Les entitats de gestió estan obligades:

a) A contractar amb qui ho sol·liciti, llevat que hi hagi un motiu justificat, la concessió d'autoritzacions no exclusives dels drets gestionats, en condicions raonables i sota remuneració.

b) A establir tarifes generals que determinin la remuneració exigida per la utilització del seu repertori, que han de preveure reduccions per a les entitats culturals que no tinguin finalitat lucrativa.

c) A formalitzar contractes generals amb associacions d'usuaris del seu repertori, sempre que aquelles ho sol·licitin i siguin representatives del sector corresponent.

2. Mentre les parts no arribin a un acord, l'autorització corresponent s'entén concedida si el sol·licitant fa efectiva sota reserva o consigna judicialment la quantitat exigida per l'entitat de gestió d'acord amb les tarifes generals.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable a la gestió de drets relatius a les obres literàries, dramàtiques, dramaticomusicals, coreogràfiques o de pantomima, ni respecte a la utilització singular d'una o diverses obres de qualsevol classe que requereixi l'autorització individualitzada del titular.

4. Així mateix, les entitats de gestió estan obligades a fer efectius els drets a una remuneració equitativa corresponents als diferents supòsits que preveu aquesta Llei i a exercir el dret d'autoritzar la distribució per cable.

Article 153. Comissió Mediatora i Arbitral de la Propietat Intel·lectual.

Es crea en el Ministeri de Cultura, per a l'exercici de les funcions de mediació i arbitratge que li atribueix aquesta Llei i amb el caràcter d'òrgan col·legiat d'àmbit nacional, la Comissió Mediatora i Arbitral de la Propietat Intel·lectual.

1. La Comissió actua en la seva funció de mediació:

a) Col·laborant en les negociacions, prèvia submissió de les parts, per al cas que no s'arribi a subscriure un contracte, per a l'autorització de la distribució per cable d'una emissió de radiodifusió, per falta d'acord entre els titulars dels drets de propietat intel·lectual i les empreses de distribució per cable.

b) Presentant, si s'escau, propostes a les parts.

Es considera que totes les parts accepten la proposta a què es refereix el paràgraf anterior si cap d'aquestes no hi expressa la seva oposició en el termini de tres mesos. En aquest cas, la resolució de la Comissió produeix els efectes que preveu la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge, i és revisable davant l'ordre jurisdiccional civil.

La proposta i qualsevol oposició a aquesta s'ha de notificar a les parts, de conformitat amb el que disposen els articles 58 i 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El procediment mediador, i també la composició de la Comissió als efectes de mediació, s'han de determinar per reglament, i tenen dret, en tot cas, a formar-ne part, en cada assumpte en què intervinguin, dos representants de les entitats de gestió dels drets de propietat intel·lectual objecte de negociació i dos més de les empreses de distribució per cable.

2. La Comissió actua en la seva funció d'arbitratge:

a) Donant solució, prèvia submissió de les parts, als conflictes que, en aplicació del que disposa l'apartat 1 de l'article anterior, es puguin produir entre les entitats de gestió i les associacions d'usuaris del seu repertori o entre aquelles i les entitats de radiodifusió. La submissió de les parts a la Comissió és voluntària i ha de constar per escrit de manera expressa.

b) Fixant una quantitat substitutòria de les tarifes generals, a l'efecte que assenyalava l'apartat 2 de l'article anterior, a sol·licitud d'una associació d'usuaris o d'una entitat de radiodifusió, sempre que aquestes se sotmetin,

per la seva part, a la competència de la Comissió amb l'objecte que preveu el paràgraf a) d'aquest apartat.

3. S'ha de determinar per reglament, per a l'exercici de la funció d'arbitratge, el procediment i la composició de la Comissió, i tenen dret, en tot cas, a formar-ne part, en cada assumpte en què intervinguin, dos representants de les entitats de gestió i dos més de l'associació d'usuaris o de l'entitat de radiodifusió.

La decisió de la Comissió té caràcter vinculant i executiu per a les parts.

El que determina aquest article s'entén sense perjudici de les accions que es puguin exercir davant la jurisdicció competent. No obstant això, el plantejament de la controvèrsia sotmesa a decisió arbitral davant la Comissió impedeix els jutges i tribunals conèixer-ne fins que s'hagi dictat la resolució i sempre que la part interessada ho invoqui mitjançant excepció.

Article 154. *Facultats del Ministeri de Cultura.*

1. Correspon al Ministeri de Cultura, a més de la facultat d'atorgar o revocar l'autorització que regulen els articles 143 i 144, la vigilància sobre el compliment de les obligacions i els requisits que estableix aquesta Llei.

A aquest efecte, el Ministeri de Cultura pot exigir a aquestes entitats qualsevol tipus d'informació, ordenar inspeccions i auditories i designar un representant que assisteixi amb veu però sense vot a les assemblees generals, consells d'administració o òrgans anàlegs.

2. Les modificacions dels estatuts de les entitats de gestió, sense perjudici del que disposen altres normes d'aplicació, una vegada aprovades per la respectiva assemblea general, s'han de sotmetre a l'aprovació del Ministeri de Cultura, que s'entén concedida, si no es notifica una resolució en contra, en el termini de tres mesos des de la seva presentació.

3. Les entitats de gestió estan obligades a notificar al Ministeri de Cultura els nomenaments i cessaments dels seus administradors i apoderats, les tarifes generals i les seves modificacions, els contractes generals subscrits amb associacions d'usuaris i els concertats amb organitzacions estrangeres de la seva mateixa classe, així com els documents esmentats a l'article 151 d'aquesta Llei.

LLIBRE IV

De l'àmbit d'aplicació de la Llei

Article 155. *Autors.*

1. Es protegeixen, d'acord amb aquesta Llei, els drets de propietat intel·lectual dels autors espanyols, així com dels autors nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea.

Gaudeixen, així mateix, d'aquests drets:

a) Els nacionals de tercers països amb residència habitual a Espanya.

b) Els nacionals de tercers països que no tenen la residència habitual a Espanya, respecte a les seves obres publicades per primera vegada en el territori espanyol o dins els trenta dies següents que ho hagin estat en un altre país. No obstant això, el Govern pot restringir l'abast d'aquest principi en el cas d'estrangers que siguin nacionals d'Estats que no protegeixin suficientment les obres d'autors espanyols en supòsits anàlegs.

2. Tots els autors d'obres audiovisuals, sigui quina sigui la seva nacionalitat, tenen dret a percebre una remuneració proporcional per la projecció de les seves obres en els termes de l'article 90, apartats 3 i 4. No obstant això, si es tracta de nacionals d'Estats que no garanteixen un

dret equivalent als autors espanyols, el Govern pot determinar que les quantitats satisfetes pels exhibidors a les entitats de gestió per aquest concepte siguin destinades als fins d'interès cultural que s'estableixin per reglament.

3. En tot cas, els nacionals de tercers països gaudeixen de la protecció que els correspon en virtut dels convenis i tractats internacionals en els quals Espanya és part i, si no, estan equiparats als autors espanyols si aquests, al seu torn, ho estan als nacionals en el país respectiu.

4. Per a les obres el país d'origen de les quals sigui d'acord amb el Conveni de Berna un país tercer i l'autor de les quals no sigui nacional d'un Estat membre de la Unió Europea, el termini de protecció és el mateix que l'atorgat al país d'origen de l'obra sense que en cap cas pugui excedir el que preveu aquesta Llei per a les obres dels autors.

5. Es reconeix el dret moral de l'autor, sigui quina sigui la seva nacionalitat.

Article 156. *Artistes intèrprets o executants.*

1. Es protegeixen els drets que reconeix aquesta Llei als artistes intèrprets o executants espanyols sigui quina sigui el lloc de la seva interpretació o execució, així com els corresponents als artistes intèrprets o executants nacionals d'altres estats membres de la Unió Europea.

2. Els artistes intèrprets o executants nacionals de països tercers gaudeixen dels mateixos drets que reconeix aquesta Llei en qualsevol dels casos següents:

a) Si tenen la residència habitual a Espanya.

b) Si la interpretació o execució s'efectua en el territori espanyol.

c) Si la interpretació o execució és gravada en un fonograma o en un suport audiovisual protegits de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

d) Si la interpretació o execució, encara que no hagi estat gravada, s'incorpora a una emissió de radiodifusió protegida de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

3. En tot cas, els artistes intèrprets o executants nacionals de països tercers gaudeixen de la protecció que els correspon en virtut dels convenis i tractats internacionals en els quals Espanya és part i, si no, estan equiparats als artistes intèrprets o executants espanyols si aquests, al seu torn, ho estan als nacionals en el país respectiu.

4. Els terminis de protecció que preveu l'article 112 d'aquesta Llei també són aplicables als titulars que no siguin nacionals de la Unió Europea sempre que tinguin garantida la seva protecció a Espanya mitjançant algun conveni internacional. No obstant això, sense perjudici de les obligacions internacionals que corresponguin, el termini de protecció expira en la data prevista al país del qual sigui nacional el titular sense que, en cap cas, la durada pugui excedir la que estableix l'article anteriorment esmentat.

Article 157. *Productors, realitzadors de meres fotografies i editors.*

1. Els productors de fonogrames i els d'obres o gravacions audiovisuals, els realitzadors de meres fotografies i els editors de les obres esmentades a l'article 129 han de ser protegits d'acord amb aquesta Llei en els casos següents:

a) Quan siguin ciutadans espanyols o empreses domiciliades a Espanya, i també quan siguin ciutadans d'un altre Estat membre de la Unió Europea o empreses domiciliades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

b) Quan siguin nacionals de països tercers i publiquin a Espanya per primera vegada o, dins els trenta dies següents a què ho hagin estat en un altre país, les obres

esmentades. No obstant això, el Govern pot restringir l'abast d'aquest principi, en el cas de nacionals d'Estats que no protegeixin suficientment les obres o publicacions d'espanyols en supòsits anàlegs.

2. En tot cas, els titulars a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat anterior gaudeixen de la protecció que els correspon en virtut dels convenis i tractats internacionals en els quals Espanya és part i, si no, estan equiparats als productors de fonogrames i als d'obres o gravacions audiovisuals, als realitzadors de meres fotografies i als editors de les obres esmentades a l'article 129, si aquests, al seu torn, ho estan als nacionals en el país respectiu.

3. Els terminis de protecció que preveuen els articles 119 i 125 d'aquesta Llei també són aplicables als titulars que no siguin nacionals de la Unió Europea sempre que tinguin garantida la seva protecció a Espanya mitjançant algun conveni internacional. No obstant això, sense perjudici de les obligacions internacionals que els corresponguin, el termini de protecció expira en la data prevista al país del qual sigui nacional el titular sense que, en cap cas, la durada pugui excedir l'establerta en els articles anteriorment esmentats.

Article 158. *Entitats de radiodifusió.*

1. Les entitats de radiodifusió domiciliades a Espanya, o en un altre Estat membre de la Unió Europea, gaudeixen respecte a les seves emissions i transmissions de la protecció que estableix aquesta Llei.

2. En tot cas, les entitats de radiodifusió domiciliades en països tercers gaudeixen de la protecció que els correspon en virtut dels convenis i tractats internacionals en els quals Espanya sigui part.

3. Els terminis de protecció que preveu l'article 127 d'aquesta Llei també són aplicables als titulars que no siguin nacionals de la Unió Europea sempre que tinguin garantida la protecció a Espanya mitjançant algun conveni internacional. No obstant això, sense perjudici de les obligacions internacionals que corresponguin, el termini de protecció expira en la data prevista en el país del qual és nacional el titular sense que, en cap cas, la durada pugui excedir la que estableix l'article anteriorment esmentat.

Disposició addicional primera. *Dipòsit legal.*

El dipòsit legal de les obres de creació tradicionalment reconegut a Espanya es regeix per les normes reglamentàries vigents o que dicti en el futur el Govern, sense perjudici de les facultats que, si s'escau, corresponguin a les comunitats autònomes.

Disposició addicional segona. *Revisió del percentatge i quantia de l'article 24.2.*

La revisió del percentatge i de la quantia a què es refereix l'article 24.2 d'aquesta Llei s'ha de fer a la llei de presupostos generals de l'Estat.

Disposició addicional tercera. *Revisió de les quantitats de l'article 25.5.*

Es faculta els ministres de Cultura, d'Indústria i Energia i de Comerç i Turisme per adequar, cada dos anys, les quantitats que estableix l'article 25.5 d'aquesta Llei a la realitat del mercat, a l'evolució tecnològica i a l'índex oficial de preus al consum.

Disposició addicional quarta. *Periodicitat de la remuneració de l'article 90.3 i deslegalització.*

La posada a disposició dels autors de les quantitats recaptades en concepte de remuneració proporcional als

ingressos, que estableix l'article 90.3, s'ha de fer setmanalment.

El Govern, a proposta del Ministeri de Cultura, pot modificar aquest termini.

Disposició transitòria primera. *Drets adquirits.*

Les modificacions que introdueix aquesta Llei, que perjudiquin drets adquirits segons la legislació anterior, no tenen efecte retroactiu, llevat del que estableixen les disposicions següents.

Disposició transitòria segona. *Drets de persones jurídiques protegits per la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual.*

Les persones jurídiques que en virtut de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual hagin adquirit a títol originari la propietat intel·lectual d'una obra, han d'exercir els drets d'explotació pel termini de vuitanta anys des de la seva publicació.

Disposició transitòria tercera. *Actes i contractes subscrits segons la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual.*

Els actes i contractes subscrits en règim de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual produeixen tots els seus efectes de conformitat amb aquesta, però són nul·les les clàusules d'aquells per les quals s'acordi la cessió de drets d'explotació respecte al conjunt de les obres que l'autor pugui crear en el futur, i també aquelles per les quals l'autor es comprometi a no crear cap obra en el futur.

Disposició transitòria quarta. *Autors morts abans del 7 de desembre de 1987.*

Els drets d'explotació de les obres creades per autors morts abans del 7 de desembre de 1987 tenen la durada que preveu la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual.

Disposició transitòria cinquena. *Aplicació dels articles 38 i 39 de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual.*

Sense perjudici del que preveu la disposició anterior, als autors les obres dels quals estiguin en domini públic, provisionalment o definitivament, d'acord amb el que disposen els articles 38 i 39 de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual els és aplicable el que disposa aquesta Llei, sense perjudici dels drets adquirits per altres persones a l'empара de la legislació anterior.

Disposició transitòria sisena. *Aplicabilitat dels articles 14 a 16 per a autors d'obres anteriors a la Llei d'11 de novembre de 1987, de propietat intel·lectual.*

El que disposen els articles 14 a 16 d'aquesta Llei és aplicable als autors de les obres creades abans de l'entrada en vigor de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual.

Disposició transitòria setena. *Reglament de 3 de setembre de 1880 per a l'execució de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual.*

El Reglament de 3 de setembre de 1880 per a l'execució de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual i altres normes reglamentàries en matèria de propietat intel·lectual, continua en vigor sempre que no s'oposi al que estableix aquesta Llei.

Disposició transitòria vuitena. *Regulació de situacions especials quant a programes d'ordinador.*

Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables als programes d'ordinador creats amb anterioritat al 25 de desembre de 1993, sense perjudici dels actes realitzats i dels drets adquirits abans d'aquesta data.

Disposició transitòria novena. *Aplicació de la remuneració equitativa per lloguer en els contractes subscrits abans de l'1 de juliol de 1994.*

Respecte als contractes subscrits abans de l'1 de juliol de 1994, el dret a una remuneració equitativa per lloguer, només s'aplica si els autors o els artistes intèrprets o executants o els seus representants han cursat una sol·licitud amb aquesta finalitat, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, amb anterioritat a l'1 de gener de 1997.

Disposició transitòria desena. *Drets adquirits en relació amb determinats drets d'explotació.*

El que disposa aquesta Llei sobre els drets de distribució, fixació, reproducció i comunicació al públic s'entén sense perjudici dels actes d'explotació realitzats i els contractes subscrits abans de l'1 de gener de 1995, així com sense perjudici del que estableix el paràgraf c) de l'article 99.

Disposició transitòria onzena. *Regulació de situacions especials en relació amb l'aplicació temporal de les disposicions relatives a la comunicació al públic via satèl·lit.*

1. En els contractes de coproducció internacional subscrits abans de l'1 de gener de 1995 entre un coproductor d'un Estat membre i un o diversos coproductors d'altres estats membres o de països tercers, el coproductor, o el seu cessionari, que vulgui atorgar l'autorització de comunicació al públic via satèl·lit ha d'obtenir el consentiment previ del titular del dret d'exclusivitat, amb independència que aquest últim sigui un coproductor o un cessionari, si es donen conjuntament les circumstàncies següents:

a) Que el contracte estableixi expressament un sistema de divisió dels drets d'explotació entre els coproductors per zones geogràfiques per a tots els mitjans de difusió al públic sense establir distinció entre el règim aplicable a la comunicació via satèl·lit i als altres mitjans de comunicació.

b) Que la comunicació al públic via satèl·lit de la coproducció impliqui un perjudici per a l'exclusivitat, en particular per a l'exclusivitat lingüística, d'un dels coproductors o dels seus cessionaris en un territori determinat.

2. L'aplicació del que preveuen els articles 106 a 108, 115 i 116, 122, i 126 d'aquesta Llei s'entén sense perjudici dels pactes d'explotació realitzats i els contractes subscrits abans del 14 d'octubre de 1995.

3. Les disposicions relatives a la comunicació al públic via satèl·lit són aplicables a tots els fonogrames, actuacions, emissions i primeres fixacions de gravacions audiovisuals que l'1 de juliol de 1994 encara estiguin protegides per la legislació dels estats membres sobre drets de propietat intel·lectual o que en aquesta data compleixin els criteris necessaris per a la protecció en virtut de les disposicions esmentades.

Disposició transitòria dotzena. *Aplicació temporal de les disposicions relatives a radiodifusió via satèl·lit.*

1. Els drets a què es refereixen els articles 106 a 108, 115 i 116, 122, i 126 d'aquesta Llei es regeixen, en el que

sigui aplicable, per la disposició transitòria desena i per la disposició transitòria novena.

2. Als contractes d'explotació vigents l'1 de gener de 1995 els és plenament aplicable el que estableix aquesta Llei en relació amb el dret de comunicació al públic via satèl·lit a partir de l'1 de gener del 2000.

3. Les disposicions a les quals es refereix l'apartat 3 de la disposició transitòria onzena no són aplicables als contractes vigents el 14 d'octubre de 1995 l'extinció dels quals s'hagi de produir abans de l'1 de gener de l'any 2000. En aquesta data les parts poden renegociar les condicions del contracte d'acord amb el que estableixen aquestes disposicions.

Disposició transitòria tretzena. *Regulació de situacions especials quant al termini de protecció.*

1. Aquesta Llei no afecta cap acte d'explotació realitzat abans de l'1 de juliol de 1995. Els drets de propietat intel·lectual que s'estableixin en aplicació d'aquesta Llei no han de generar pagaments per part dels qui hagin emprès de bona fe l'explotació de les obres i prestacions corresponents en el moment en què les obres eren de domini públic.

2. Els terminis de protecció que preveu aquesta Llei s'apliquen a totes les obres i prestacions que estiguin protegides a Espanya o almenys en un Estat membre de la Unió Europea l'1 de juliol de 1995 en virtut de les disposicions nacionals corresponents en matèria de drets de propietat intel·lectual, o que compleixin els criteris per acollir-se a la protecció de conformitat amb les disposicions que regulen en aquesta Llei el dret de distribució, quan es refereix a obres i prestacions, així com els drets de fixació, reproducció i comunicació al públic, quan es refereixen a prestacions.

Disposició transitòria catorzena. *Aplicació de les transitòries del Codi civil.*

En tot el que no preveuen aquestes disposicions, hi són aplicables les transitòries del Codi civil.

Disposició derogatòria única. *Abast de la derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, en particular, les següents:

a) Reial decret de 3 de setembre de 1880, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual: capítols V i VI del títol I.

b) Reial decret 1434/1992, de 27 de novembre, de desplegament dels articles 24, 25 i 140 de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual: articles 9.1, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 19 i 37.1, així com els capítols II i III del títol II.

2. Queden vigents les disposicions següents:

a) Llei 9/1975, de 12 de març, del llibre, en tot el que no deroguen la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual, i el Reial decret 875/1986, de 21 de març.

b) Reial decret de 3 de setembre de 1880, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei de 10 de gener de 1879 sobre propietat intel·lectual: capítols I, II, III, IV, VII, VIII, IX, X i disposició transitòria del títol I; capítols I, II i III del títol II.

c) Decret 3837/1970, de 31 de desembre, pel qual es regula la hipoteca mobiliària de pel·lícules cinematogràfiques.

d) Decret 2984/1972, de 2 de novembre, pel qual s'estableix l'obligació de consignar en tota classe de llibres i fulls el número ISBN.

e) Reial decret 2332/1983, d'1 de setembre, pel qual es regula la venda, distribució i l'exhibició pública de material audiovisual.

f) Reial decret 448/1988, de 22 d'abril, pel qual es regula la difusió de pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals recollides en suport videogràfic.

g) Reial decret 479/1989, de 5 de maig, pel qual es regula la composició i el procediment d'actuació de la Comissió Arbitral de la Propietat Intel·lectual, en tot el que no modifica el Reial decret 1248/1995, de 14 de juliol.

h) Reial decret 484/1990, de 30 de març, sobre preu de venda al públic de llibres.

i) Reial decret 1584/1991, de 18 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre General de la Propietat Intel·lectual, en el que declara vigent l'apartat 3 de la disposició transitòria única del Reial decret 733/1993, de 14 de maig.

j) Reial decret 1434/1992, de 27 de novembre, de desplegament dels articles 24, 25 i 140 de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual, en la versió que en fa la Llei 20/1992, de 7 de juliol, en tot el que no modifica el Reial decret 325/1994, de 25 de febrer, i en tot el que no deroga aquesta disposició derogatòria.

k) Reial decret 733/1993, de 14 de maig, pel qual s'aprova el Reglament del Registre General de la Propietat Intel·lectual.

l) Reial decret 325/1994, de 25 de febrer, pel qual es modifica l'article 15.2 del Reial decret 1434/1992, de 27 de novembre, de desplegament dels articles 24, 25 i 140 de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de propietat intel·lectual, en la versió que en fa la Llei 20/1992, de 7 de juliol.

m) Reial decret 1694/1994, de 22 de juliol, d'adequació a la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions

públiques i del procediment administratiu comú, del Reial decret 1584/1991, de 18 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre General de la Propietat Intel·lectual.

n) Reial decret 1778/1994, de 5 d'agost, pel qual s'adeqüen a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, les normes reguladores dels procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions.

ñ) Reial decret 1248/1995, de 14 de juliol, pel qual es modifica parcialment el Reial decret 479/1989, de 5 de maig, regulador de la composició i el procediment d'actuació de la Comissió Arbitral de la Propietat Intel·lectual.

o) Reial decret 1802/1995, de 3 de novembre, pel qual s'estableix el sistema per a la determinació de la remuneració compensatòria per còpia privada a les ciutats de Ceuta i Melilla.

p) Ordre de 23 de juny de 1966 per la qual s'estableixen les normes bàsiques a què s'han d'ajustar els contractes publicitaris del mitjà cinema.

q) Ordre de 30 d'octubre de 1971 per la qual s'aprova el Reglament de l'Institut Bibliogràfic Hispànic.

r) Ordre de 25 de març de 1987 per la qual es regula l'Agència Espanyola de l'ISBN.

s) Ordre de 3 d'abril de 1991, de desplegament del que disposa el Reial decret 2332/1983, d'1 de setembre, pel qual es regula la venda, distribució i l'exhibició pública de material audiovisual.

Disposició final única. *Desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern a dictar les normes per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei